

به‌یاننامه‌ی (روانگه) هه‌قیقته و په‌یام و شوینه‌واره‌کانی

د. نیدریس عه‌بدوللا
(کۆلیژی زمان - زانکۆی سه‌لاحه‌دین)

پیشه‌کی

له (١٩٧٠/٤/٢٥) له ژماره (١٥) ی رۆژنامه‌ی (هاوکاری) دا به‌یاننامه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی مۆدیرنی کوردی به ناوونیشانی (بانگه‌وازیک له روانگه‌ی ئه‌ده‌بی نوێی کوردیمانه‌وه)، له لایه‌ن شه‌ش له شاعیر و چیرۆکنووس و ئه‌دیبا‌نی هاوچه‌رخ‌ی کورد بلاوکرایه‌وه، که بریتی بوون له (شیرکو بیکه‌س، حسین عارف، کاکه مەم فەخری بۆتانی، جه‌مال شارباژێری، جه‌لال میرزا که‌ریم، که‌مال ره‌ئوف)، به‌لام لای (د. عه‌لی تاهیر به‌رزنجی) له لایه‌ن پینج نووسه‌ره‌که‌ی یه‌که‌م و به‌بێ ناوی (که‌مال ره‌ئوف) ئه‌و به‌یاننامه‌یه‌ ده‌رکراوه، بۆ ئه‌و جیاوازییه‌ پێوه‌ندیم به به‌ریز (د. عه‌لی تاهیر به‌رزنجی) یه‌وه کرد، که نامه‌ی ماسته‌ره‌که‌ی تایبه‌ته به روانگه، گوتی: من پرسباری ئه‌وه‌م له براده‌رائی تری ئه‌و گرووپه‌ کردووه، گوتووبانه: سه‌ره‌تا ئیمه هه‌ر ئه‌و پینجانه بوینه و (که‌مال ره‌ئوف) مان له‌گه‌ڵ نه‌بووه، به‌لام دواتر که بردوومانه بۆ بلاوکردنه‌وه، ئه‌و له رۆژنامه‌نووسیدا کاری کردووه و بینویه‌تی، هه‌زی کردووه، ئه‌ویش له‌گه‌ڵمان به‌شدار بێ، ئیمه‌ش رینگه‌مان داوه.

دوای ئه‌و به‌یاننامه‌یه مشتومری زۆر دروستبوو، هه‌بوو به توندی ره‌تی کرده‌وه و هه‌بوو پالیشتی لیکرد، ئیدی گرووپیک دروستبوو، له‌و نووسه‌رانه‌ی ئیمزاکه‌ری ئه‌و به‌یاننامه‌یه و خه‌لکیکی دیکه‌ش، که چوونه پالیان، پێیان گوترا (روانگه‌یه‌کان).

ئهم بابه‌ته له هه‌قیقته و په‌یام و هۆکاره‌کانی سه‌ره‌له‌دان و دۆست و نه‌یاران و شوینه‌واره‌کانی ئه‌و گرووپه له واقیعی ئیستای رۆشنییری کوردیدا ده‌کۆلیته‌وه.

پوخته‌ی به‌یاننامه‌ی روانگه

لیته‌دا پوخته‌ی ئه‌و به‌یاننامه‌یه‌ی روانگه ده‌خه‌ینه به‌ر ده‌ست، که وه‌کو جاری بزاقیکی نوێ له ئه‌ده‌بی کوردی وه‌کو ئاماره‌ی پیکرا، له (١٩٧٠/٤/٢٥) بلاوکرایه‌وه. ئه‌وه‌ی له ده‌قی ئه‌و به‌یاننامه‌یه‌دا هاتووه، ئه‌وه‌یه: «... له به‌ره‌به‌یانی میژووی نه‌ته‌وایه‌تیمانه‌وه تا ئه‌مڕۆ، وه له‌و کاته‌وه‌ی، که ئاده‌میزادی ئهم کوردستانه که‌وته بزوتنه‌وه و جیه‌یه‌شتنی یه‌ک له دوای یه‌کی قۆناغه‌کانی تاریکی و ونی وشه‌ی شوێشگێپ و به‌هره‌ی

دهسته و سانی، تا وهک ههر نیچیریکی لاواز و بهسته زمان دهم بنینه لاکي!
 کاروان لهو کاتهوه تا نه مریۆ له رۆیشتنایه و ههر پلهیه کی سهرکه و تنیشی سیمایه کی تازه تری تایبه تی بو خوی دهستنیشان کردوه و پیشکه و تنیکی نوپتری هیناوه ته کایه وه، تا گه یشتوه ته سهر نه وهی ئیمه، خو به درپزایی گشت نهو قوناغانه ی رابردوش، مه شخه لی نه ده بمان ههر گیز رۆژیک له رۆژان نه کوژاوه ته وه و نه م ده ستاوده ستکردنه نه یفه و تاندوه، نه گهرچی گه لیک جار په شه بای ناحهزی داگیرکه ران زۆر و که م پرته پرتی پیخستوه و خورپه ی داوه له دلای، نه مه جگه له وهی که زۆر جار تیریش به فولپیکردنی ناکۆکی و لیکدا پرینی ناوخۆمان، مه ترسی کوژانه وه رووی تیکردوه و جه زه به ی لیداوه، به لام دیسانه وه ههر شه وقی خوی له نه ته وه مان نه شار دۆته وه و نه یه یشتوه تاریکی به یه کجاری خاکه که مان تا پۆ بکات.

جهمال شارپاژیری

بانگه وازیک له روانگه ی نه ده بیمانه وه دراییت به گوپی کوړوکا لانی نه ته وه که ماندا، تا قیکردنه وه به ک نیبه، که ده ستپیشکه ری تیایا بو نه وهی ئیمه بگه رپته وه، ههر وه کوړیگایه کیش نیبه ههر به ته نها ئیمه پیا رۆیشتین، به لکو نه م دهنگ و خواست و مه به ستانه، که م و زۆر ههر هه بوون، نه گهرچی بانگه وازیک له سه رده می نه مریۆدا هه لیدریت، دیاره نه یی جیا وازی زۆر و ماوه ی لیکجیا بوونه وه بیان له گه ل نه وه کانی رابردودا به تاشکرا دیار بن.

بانگه وازی نه ده بی نه مریۆ بانگه وازی نه وهی شوړشگیتیر و کارزان و سه ده ی هه لگیتیرانه وه و یاخیبوونه، به رامبه ری سه راپای مه یدانه کانی ژیان. بانگه وازی نهو وشه و هه ست و بیرانه یه، که سنووریک نیبه بو نه وهی به زۆر بیسانه ستیتته وه و به دۆشداماوی راگیریان بکات، وه به ری چوونه پیتشه وه و چاونه ترسییان لیبگیریت.

بانگه وازی ئیمه نه نه چیتسه وه سه ر ئاره زووی خو سه پانندن و زۆره ملی و نه له چوارچیتسه یه کی ته نگه به ری دروستکراوی دهسته و تا قمی کدا شه ته ک نه دریت، چونکه نه نه مانه ویت ده ست بنینه بینی به هره ی سه ره سه تی دهر برین و نه نه شمانه ویت وشه ی کوردی له دروشمه کانی سیاسه ت و راسته وخو دهر برینی وشکی کلاسیکیدا گیر بخوات.

تازه کردنه وهی له بن نه هاتووی، هه رده م جه نگا وه ریکی ئازاو نه به رد بووه و دهنگی زولالی سه ره سه تی و ئازادیی دوزمن که رکه ری نه ته وه که مانای وه ها به ر زکردۆته وه، که له پیشا خو مان و ئینجا دونیای دهر وهی له ههر به کیک له وه قوناغانه دا پیناسیوین، بو به ههر راپه رینیک له میژرو مانا ته قیبتته وه، ههر زوو له کوانووی نه ده بیمانا ناوی تاوی سه ندوه و بیر و هوشی رۆله هوشیار و شوړشخوازه کافمانی به جوړیک جو شداوه، که هه رده م راپه رین له ناو راپه ریندا بکه نه سه ره نجامی کار و نه یه لئ له سنووری نهو قوناغانه دا گیر بخوا و بپو کویتته وه.

سه ده ی تازه، هه زاران سنووری دارپژراوی له وه به ری به ته وزمی بیرو باوه ری نوپی شوړشگیتیر نه ترس و ئازا رامالی و شوپنه واری زۆریشی سرپنه وه. نهو سه ده یه کی له هه موو رپیا زیکا گیانیک کی تازه کردنه وهی بزواند و له گشت گوړپه سه تنه وه یه کی چوونه پیتشه وه یدا، نه وهی سه لماندوه، که مانه وه و ژیان ههر بو نهو رپچکه ی کاروانه شه وقکه رانه یه، که به ناو دۆزه کی ئازار و به ره سه تدا رپگه ی ئاوات نه گرنه به ر.

به لی، نهو سه ده یه یه، که مرۆف تیایا ده سه وه یه خه روو به پرووی نهو گوړگی مردنانه ده جه نگیت، که نه یانه وی ژیان ی لئ بکه نه شانۆبه کی ناو مییدی و وره به ردان و

ئەمانەت بەرھەمەکانی ئەدەبی ئەم سەردەمە یەمان، کوتومت لە گەڵ پێرەوی سەدە ی تازە و بابەتەکانی ئەستاتیک و ھونەریدا بگۆنچیت و ئاویئە ی ھەموو ئازار و ئاوتیک کۆمەلگای کورد بە تاییبەتی و کۆمەلگای گشت مەرقایەتی بیت.

ئەمانەت ئەو تەوقە رزبوانە بشکێنن، کە شێوە و ناوەرۆکی ئەدەب ئەکەن بە مۆمیایەکی بێ بزوتنە وە ی مردووی لەش ساردوسر، ئەمانەت لەو تاقیکردنەوانەدا بژین، کە لەناو جەرگە ی کارەسات و رووداوەکانی سەردەمی تازەماندا دارپێژان و خۆمان لەو سنوورانە بەھاویئە دەروە، کە دەوری پێشوویان لە گەڵ سەردەمی رابردوویان بەسەرچوو.

کۆن بە لای ئیمەو لە پیناوی بابەتەکانی ئەدەبدا ھەر ئەو نییە، کوێرانە یاخیبوونیکی دژ بەرپاکەین، تەنھا لەبەر ئەو کۆنە، ئیمە پروامان وایە، کە تاقیکردنەو کۆنە سەرکەوتووەکان، ھەمیشە پالێشتیک بوون بۆ پێرەو تازەکانی دوا ی خۆیان و ئەمان لە رەحمی ئەوان لەدایکبوون و لە باوہشی ئەوان کەوتوونەتە گروگال، بەلام قوتابخانە ی ئیمە، قوتابخانە ی (نەتەو و ژبانە)، قوتابخانە ی مەرقایەتی پێشیلکراوی ناو ئەم جیھانە ی، قوتابخانە ی رانەوستانە لە بزوتن و پێشکەوتن، قوتابخانە ی ھەلچوون و یاخیبوونە لە رووی ھەر کۆت و زنجیرکدا، کە بیبەوئە بەر لە تەقینی کانی ئاوتی لەین نەھاتووی ئەدەببیمان بگرت، نە گریان و دۆشدامان و فرمیسک رشتنی رۆمانتیکییەکان، وە نە گرتی ئەو وئە فۆتوگرافیە بێ بزوتنەوانە ی رپالیزمیەکانیش.

نەینی پاشەرۆژی رووناک و سەرکەوتن و زالبوونی ئەدەبی تازە و بیبری نەوہی نوێ، لە تەنھا رازانەو و ئاراییشت کردنی دیوی دەروەدا نییە، بەلکو لە چوونە خواروہوہشدا، بە بنج و بێخی ھەست و نەست و ژبانی ئادەمیزادی سەدە ی بیستەمدا، ھەموو وشەبێک ئەیەوئە بژی و بچوولیت و جینگە ی خۆی بکاتەو، بەلای ئیمەو شێوە و ناوەرۆک لە یەکتەری جیانا کرێنەو، ھەردوو ھەر لە یەک بۆتەدا قال ئەبن و پیکیشەو لە دایک ئەبن، جا لەبەر ئەو، کە ئەلین: شێوە و ناواخی ئەدەبی، تیکرا ئەبیت لە کۆری ژبان و بزوتنەو و تازەکردنەوہدا پەلبھاون و نەشوفا بکەن و بدرەوشینەو، لە سەردەمی ئیستاماندا ئەو بابەتە ئەدەبییە قورس و قەبانە ماوہی

ژبانیان نەماو، کە ھونەری ناوەرۆک ئەکەن بە ژبیر پنی ئەسسی بالدار ی خەیاڵ و داروپەردووی وشە ی وشکوبرینگی رەق و بێ گیانەو.

ئەو بابەتە ئەدەبییانە، ھەرگیز بۆ زۆری نەتەو نەژباون و لە ئازار و ئاوتی چەوساوەکانی نەگەشتوون، وە لە تاقیکردنەوہکانیدا دوو پینان ھەلنەھیناوەتەو، سەردەمی بەرھەمی درووستکراوی بێ بۆنە و ستایشی درۆ و ھەجووی بێ پیز بەسەرچوو و ئەدەبیش لەو قەلەمپوہی دەروہە گیەتییە رزگاری بوو، کە بکرت بە تاجیکی گەوہەر و مرواری و بە برپاری چەند کەسیک بکرتتە سەری یەکیکەو.

نوسەر و شاعیری ئەمەومان، پێویستە ئەو قاوگی و یقار و فیز و لە خۆیا بیبۆنە کلاسیکیانە بشکێنن، کە دوورەپەریز و لە سووچیکەو دابنیشیت، وە تەنھا بۆ ھەز و ئارەزووی خۆ بەھۆنیستەو و بنووسیت! نوسەر و شاعیری ئەمەو، شانەشانی پیشە ی نووسین و شیعر و تنی کارگێریشە، شوێشگێریشە، جەنگاوەریشە، ئەو تاقیکردنەوانە ی لە ژبانی رۆژانەدا ئەدبیبی تیا ئەژی و لە کورہی بەسەرھات و کارەساتەکانیدا جۆش ئەخوات، ھەر تەنھا ئەو تاقیکردنەوانە، رینگە ی پوختەترین و بالاترین بەرھەمی داھاتووی بۆ خۆش ئەکەن.

دواجار بانگەوازی ئیمە، کە لە گەرووی بیبری نوئی شوێشگێریشەو سەر ھەلئەدات و بە کەژاوە ی رازاوە و نەخشینی تازەکردنەو رینگە ی سەرفرازی و پێشکەوتن ئەگرتتە بەر، دیارە ئەبیتە مەلئەندی گشت ئەو ریباز و بیبە نوئیانە ی، کە سەرەرای ھەموو جیاوازییەکیش لە نیوانیاندا (لە رووی فەلسەفە ی تاییبەتی قالبووی ناو میتشک و ناخی دەروونی خۆیانەو بەرامبەر بە مەرق و ژبان)، لە (روانگە ی ئەدەبی نوێ)ماندا یەک ئەگرنەو و لەویدا ھەر یەکەیان چاوە پرتتە ئاسۆی تاییبەتی خۆی و بۆ لە باوہشگرتنی رۆژی تاییبەتی خۆی، ئەندیشە ی شەونخوونی ئەچرتت.

ئیمە لە ئیستەدا وا ھەست پینەکەین، کە گشتمان گروگلیپە یەک لە ناخمانا پەنگ ئەخواتەو و لەمیتزەوہ جۆرە ھەست و نەست و ھیوا و ئاوتیک تاییبەتیمان لە بۆتە ی خۆیدا جۆش ئەدات و ئامادە ی تەقینەوہ ی ئەکات.

سەبارەت بەمە، ئیمە ئیستا ھەرگیز دەربەستی ئەو نین و خۆمان لەو گیتزاوہدا گیرناوہین، کە ئەو تەقینەوہ یە

شۆرشگیتیره، بۆیه له ئاستی هیچ کۆسپ و مهترسییه کدا
سل ناکاتهوه.

مرۆقی کورد ئهینوسیت، بۆیه بۆ نهتهوهی کورد ئهبتت
مهشخه.

جا گشت ئه و شاعیر و نووسه رانهی که له ناخدا وهک
ئیمه ههست ئه کهن، وهک ئیمه بیرئه که نهوه، وهک ئیمه
کردار ئه کهن، با خۆیان به خاوهنی ئه م بانگه وازه بزنان.

تارمایی مۆدیرنه ی ئه وروپی

له نیو به یاننامه ی گروپی روانگه د

(۱) «بانگه وازی ئه ده بی ئه مپرو بانگه وازی نه وهی
شۆرشگیتیره و کارزان و سه ده ی هه لگیتیره وه و یاخیبونه،
به رامبه ری سه راپای مه ی دانه کانی ژیان».. له م بره که یه ی
به یاننامه که دا، ئه و نووسه رانه بانگه شه بۆ یاخیبوونیکه ی
فراوان ده کهن، بۆ سه راپای بواره کانی ژیان، ئه مه ش
په تکرده وه ی واقیعه و مه به ست گۆرینی واقیعه که یه به
واقیعه ی دیکه، که هیچ روا له ت و ئاسۆیه کی دیار
نییه، ئه وه ش روحی فه لسه فه ی مۆدیرنه ی ئه وروپی
پیکده هینیت و لاسایبکرده وه ی بی پاساوی بی ری
ئه وروپییه له کوردستان، چونکه ئه گه ر مۆدیرنه
ئه وروپییه کان یاخیبوون و واقیعیان په تکرده وه،
پاساویان هه بوو، واقیعه سته می له خه لکه کانی چینی
خواره وه له هه ژار و ره شوو ته کان ده کرد و به بی هیچ
پاساویک ده یکرده سوو ته مه نی شه ری سه رمایه و شه ری
یه که می جیهانی، بۆیه ئه وان پاساویان هه بوو له و
واقیعه ی ولاتی خۆیان وه پس بن و ره تی بکه نه وه، به لام
واقیعه ی ولاتی کوردی له سالێ ۱۹۷۰ که ئه و
به یاننامه یه ی تیدا ده رچوو، خه لکی کوردستان له هه موو
لایه که وه بی دڵخۆش و ئاسوده بوون، له رووی سیاسی
کورد، ریکه وتنامه ی ئازاری به ده ست هینابوو و وه کو
هینیکه ی گه وه ری به مافی خۆی گه یشتوو، هه ناسه ی
خۆشی و ئازادی و ئاسوده یی هه لده مژگی و له
ئاهه نگه کانی شادومانی و دڵخۆشیدا بوو.. له رووی
کۆمه لایه تییه وه پیه وندییه کۆمه لایه تییه کانی ناوه خۆی
کورد، له و کاتی گه لیک به هینز و جیی شانازی بوو.. له
رووی ئابورییه وه ژیان ئاسان بوو و ریشه ی بیکاری له
ولادا سفر بوو، یان له نزیک سفره وه بوو، که س له م
رووه وه کیشه یه کی نه بوو.. له رووی ئایینییه وه کورد

شیرکو بینکس

ئه بی به ته نه ا روو له ئه و هه وراز و یا ئه م دۆل و یا ئه و
بیابان بکات. بانگه وازی ئیمه ته قینه وه که ی مه به سته و
له و پینا وه دا ده نگه ی زولالی خۆی به رز ئه کاته وه،
برووسکه و چه خماخه ی خۆی ئه دات و ئه چپته کۆری
جه نگیکی پیروژه وه، ئیمه وه ها به ئاواته وه یین، که
بتوانین له کۆری ئه و جه نکه پیروژه دا سه دان به هره ی
رۆشن له ده م گورگی چه قین و کپبوون بسینینه وه، سه دان
ئه ستیره ی گه ش له ژیر بالی تاریکی ده رکیشینه ده ره وه،
سه دان خونه ی هیوا له سیسبوون و بگره سه دان گولی
بۆنخۆشیش له هه لوه رین رزگار بکه یین، که ئه مانه هه موو
له م ساتانه ی سه ره له دانی ئه م سه ره ده مه ی ئیستای
ئه ده به که ماندا متوخامۆشن و به په رۆشه وه چاوه روانی
هه له اتنی رۆژی په نگا وره نگه ی به ختیان ئه کهن.

له کۆتاییدا ئه گه ر به مانه ویت پوخته ی بانگه وازه که مان
له چه ند و ته یه کی ورشه داردا کۆ بکه ینه وه، ئه لیین:

ئیمه نووسینمان:

قالبوی تازاره، بۆیه دژی نازار نه جه نگیین.

جوانی په رسته، بۆیه ناشرینی ناگریتته خۆی.

نوێخوازه، بۆیه له کۆن یاخی ئه بیتت.

سه ره به ست و ئازاده، بۆیه گشت کۆت و زنجیریک

ئه بچریتت.

باشترین ئایینی هه‌بوو و بێ به‌نامه و سه‌رگه‌ردان نه‌بوو، چونکه ئایینی ئیسلام ئایینی ژیانه و ئایینی زانست و به‌ره‌وپیش‌چوون و دادگری و مافه‌کانی ئاده‌میزاد و ته‌واوی بوونه‌وه‌رانه. له‌ ڕووی زانستییه‌وه‌ ڕێژه‌ی خوێنده‌واری له‌ نێو کوردی و پارچه‌یه‌یه‌که‌ جار گه‌وره‌ بوو و نه‌خوێنده‌واری به‌ره‌و قه‌لاچوو‌بوون ده‌چوو. ئه‌دی ڕوانگه‌ له‌ چی سه‌خه‌ت ببوو و چیی ڕه‌ت ده‌کرده‌وه‌ و لێی یاخی ده‌بوو؟!

(٢) له‌و به‌یاننامه‌یه‌دا هاتوه‌، بانگه‌وازی ڕوانگه‌: «بانگه‌وازی ئه‌و وشه‌ و هه‌ست و بیرانه‌یه‌، که‌ سنووریک نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ زۆر بیانیه‌ستیه‌وه‌». لێره‌دا بوونی سنووره‌کان بۆ پێکه‌وه‌ کۆبوونه‌وه‌، جا هه‌ر سنووریک بێ، تۆمه‌تبارکراوه‌ و ئه‌مه‌ به‌ کۆت و زنجیریک ناره‌وا له‌ قه‌له‌م دراوه‌، ئه‌وه‌ش داوای بێ به‌نامه‌یییه‌ و داواکردنی ڕه‌تکردنه‌وه‌ی هه‌موو سنووریکه‌ بۆ کارکردن، جا سنووره‌کان سیاسی بن، یان ئایینی بن، یان کۆمه‌لایه‌تی بن، یان سنووری تیوره‌ ئه‌ده‌بیه‌کان، یان هه‌ر سنووریک دیکه‌ی یاسایی بن، که‌وابێ ئه‌وه‌ش بانگه‌شه‌یه‌ بۆ کارکردن به‌ بێ به‌نامه‌یی و فه‌وزا و جارسانی کاره‌، جا هه‌ر جوړه‌ کاریک بێ، له‌ گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی کۆمه‌لگا بگونجێ، یان نه‌گونجێ، به‌وپه‌ری ئازادی و بێ ئه‌وه‌ی چ ڕه‌وا ناره‌وایه‌ک هه‌بێ له‌ پیشیان، ئه‌وه‌ش واته‌: ئازادی ڕه‌ها، ئه‌مه‌ش ئازادی بێ سنووری مۆدێرنه‌ی ئه‌وروپیه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ کۆمه‌لگا ئه‌وروپیه‌کانیش ئه‌وه‌ ڕه‌ت کرایه‌وه‌ و یاسا سه‌روه‌ری جێگه‌ی گرتوه‌.

(٣) زمانی ئه‌و به‌یاننامه‌یه‌ له‌ هه‌ندێ دره‌بڕینی زۆر نارۆشن و نادیاره‌، ئه‌وه‌ش زمانی مۆدێرنه‌یه‌، که‌ شته‌کان به‌ نادیار و به‌ شپۆه‌یه‌کی و هه‌ا پێشکه‌ش ده‌کات، خه‌لک به‌ ڕوونی لێی حالێ نه‌بێ و سه‌ری لێ تیک بچێ.

(٤) له‌و به‌یاننامه‌یه‌دا تۆمه‌تی ناره‌وا ده‌دریتته‌ پال ئه‌ده‌بی کلاسیک و نوێی کورد، ئه‌وانه‌ی پێشی ڕوانگه‌ نووسراون، به‌وه‌ی که‌وا له‌ خزمه‌ت ده‌ره‌به‌گه‌کان بوونه‌ و ده‌ره‌به‌گه‌کان به‌ ئاره‌زووی خۆیان ئه‌و ئه‌ده‌به‌یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆیان ئاراسته‌ کردوه‌، بۆیه‌ شانازییان به‌ به‌ره‌می خۆیانوه‌ کردوه‌، که‌ وه‌ها کۆیله‌ی ده‌ره‌به‌گان نه‌ماوه‌ و نووسیویانه‌: «ئه‌ده‌بیش له‌و قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تییه‌ ڕزگاری بووه‌، که‌ بکریت به‌

تاجیکێ گه‌وه‌هر و مرواری و به‌ بریاری چهند که‌سه‌یک بکریتته‌ سه‌ری یه‌کێکه‌وه‌»!!

له‌ راستیدا ئه‌مه‌ ڕیک تۆمه‌تی ڕیبازه‌ ئه‌وروپی و مۆدێرنه‌کانی دیکه‌ی ئه‌وروپایه‌ بۆ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی ئه‌وروپی، که‌ له‌ راستیدا وه‌ها بووه‌، ده‌نا ئه‌ده‌بی کوردی قه‌ت وه‌ها نه‌بووه‌ و قه‌ت خزمه‌تی بیری ده‌ره‌به‌گایه‌تی نه‌کرده‌وه‌، ته‌نانه‌ت ده‌ره‌به‌گیش له‌ کوردستان قه‌ت ده‌سه‌لاتی ده‌ره‌به‌گ (اقطاع)ی هه‌ریمه‌ ئه‌وروپیه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی نه‌بووه‌، که‌ خاوه‌نی هه‌موو شتییک بێ و هه‌موو شتییک له‌ خزمه‌تی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌و و بۆ ئه‌و پێشکه‌ش بکرین، ئه‌وه‌ش یه‌کێکه‌ له‌ شانازییه‌ گه‌وره‌کان بۆ ئه‌ده‌بی کلاسیک و ئه‌ده‌بیاتی نوێی کوردیش، که‌ ئه‌و مۆرکه‌ی نه‌بووه‌، ئه‌دی خێره‌ ئه‌و براده‌ره‌ به‌رێزانه‌ کتومت باه‌ته‌کانی ئه‌ده‌بیاتی مۆدێرنه‌ی ئه‌وروپی بۆ کورد و ده‌ره‌گیرن و ده‌یانکه‌نه‌ پاساوی قۆناغیکێ نوێ له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردی؟!

ئاخر ده‌ره‌به‌گایه‌تی، یان ئه‌قتاعیه‌تی ئه‌وروپی (مانیورالیزم) سیستمیکێ ئابووری و سه‌ربازی بووه‌، هه‌ر له‌ کۆتایی ئیمپراتۆریه‌تی ڕۆمانیه‌وه‌ تاوه‌کو سه‌ده‌ی سێزده‌ له‌ ئه‌وروپادا باو بووه‌، ئه‌م سیستمه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ دامه‌زراوه‌، که‌ زه‌وی پارچه‌ پارچه‌ بکریت و هه‌ر پارچه‌ی بدریتته‌ ده‌ره‌به‌گیکی گه‌وره‌، تیییدا ژماره‌یه‌کی زۆری جووتیار به‌ نان و زگ ئیش بکه‌ن، له‌ ناو ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌دا ده‌ره‌به‌گه‌که‌ کۆشکێکی گه‌وره‌ی بۆ خۆی بێنا ده‌کرد، له‌ ته‌ک کۆشکه‌که‌ی خۆی، که‌نیه‌یه‌ک و ئاشپک و کارگه‌یه‌کی شه‌رابیشی دروست ده‌کرد، واته‌: هه‌موو ده‌سه‌لاتیکێ ئایینی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و ڕابواردنی ته‌واو بۆ ده‌ره‌به‌گه‌که‌ بوو، جووتیاره‌کانیش وه‌کو کۆیله‌ و کالایه‌کی سووک ته‌ماشای ده‌کران و قه‌ت حیسابی ئاده‌میزاد و خه‌لکی خاوه‌ن و بێست و ئاره‌زوویان بۆ نه‌ده‌کرا، چونکه‌ به‌ به‌شیک له‌ مولکه‌کانی ده‌ره‌به‌گه‌که‌ ده‌ژمی‌دردان، ته‌نانه‌ت کاتییک ده‌ره‌به‌گه‌که‌ مولکه‌که‌ی ده‌فرۆشت، جووتیاره‌کانیشی له‌ گه‌ل ده‌فرۆشت، ئه‌م سیستمه‌ له‌ دوا‌ی سه‌ده‌ی سێزده‌ له‌ ئه‌وروپای ڕۆژئاوا ورده‌ ورده‌ هه‌له‌وشایه‌وه‌، به‌لام له‌ به‌شه‌کانی دیکه‌ی ڕۆژه‌لات و ناوه‌راستی ئه‌وروپا تا سه‌ده‌ی نۆزده‌م هه‌ر مایه‌وه‌. ئیستاکه‌ ده‌پرسین: ئایا ئه‌و ده‌ره‌به‌گ و ئه‌و سیستمه‌ ده‌ره‌به‌گایه‌تییه‌ ڕۆژیک له‌ ڕۆژان له‌ کوردستانی

(جوانی) و له باره‌ی په‌یامی خوځان نووسپویانه: (جوانی)
په‌رسته، بویه ناشرینی ناگرېته خوځی!

نوه هوکارانه‌ی وایان کرد جار بو (روانگه) بدریت

دیاره به خویندنه‌وه‌مان بو نوه هه‌لومه‌رحه‌ی روانگه‌ی
تیدا ده‌رکه‌وت، چنده هوکاریکمان بو ده‌رده‌که‌ویت، له
چوار خالیان کورت ده‌که‌ینه‌وه، نوه‌وانیش:

(۱) فراوانبونی باری روژنبیری کوردی له‌سه‌ر هه‌موو
ناسته‌کانی روژنامه‌نووسی و راگه‌یاندن و نه‌ده‌بیات و
ده‌زگاکانی نووسه‌رانی کورد و کوژی زانیاری و هی
دیکه، که له نازاری سالی ۱۹۷۰ و دوا‌ی ده‌رکردنی
ریکه‌وتننامه‌ی ئوتونومی بو کوردستان هه‌موو نوه‌وانه به
فراوانی ده‌رکه‌وتن.

(۲) نوپوونه‌وه و فراوانبونی ره‌وته نه‌ده‌بییه
نوځگه‌ره‌کان له جیهان و له ولاتانی ده‌ورو‌به‌ریش، به
تایبته لای عه‌ره‌ب و کورده‌کان، که له راستیدا نوه
به‌یاننامه‌یه له زور شتیدا لاسایی‌کردنه‌وه و کوژی
به‌یاننامه‌ی ریبازه مؤدیرنیسته‌کانی نوه‌روپا و نووسه‌رانی
مؤدیرنی عه‌ره‌به.

(۳) دروستبونی حه‌زی گوزانه‌پینان به‌سه‌ر حالته‌ی
نه‌ده‌بی و دارشته‌نه‌وه‌ی نه‌ده‌ب به شیتواز و ته‌کنیک و
پوخسار و ناوه‌روکیکی نوپوه، له لای نووسه‌رانی نوه
به‌یاننامه‌یه، که نوه‌ناساییه له هه‌ر قوناخ و کات و
شوینیکی وه‌کو نوه‌ی شه‌ست و حه‌فتاکانی سه‌ده‌ی
بیسته‌می کوردستان، سه‌ره‌له‌بدات.

(۴) جیابوونه‌وه‌ی خویندنه‌وه و جوژی بیر و روژنبیری
نوه نووسه‌ر و شاعیرانه، له شاعیرانی کلاسیک و
نه‌ده‌بیاتی نوپی پیتش قوناغی خوځان، هه‌روه‌ها
دروستبونی زه‌وق و جیهان‌بینییه‌کی دیکه بو نهرک و
په‌یام و شیتوازی کاری مرویی له کوردستاندا به‌گشتی و
نهرک و په‌یام و شیتوازی داهینانی نه‌ده‌بی به شپوه‌یه‌کی
تایبته، هه‌موو نوه‌وانه هوکاری دیکه‌ی گرننگ بو
سه‌ره‌له‌دانی روانگه‌یه‌کان به بیر و بوچوونیکی نوئ بو
ژیان و بو داهینانی نه‌ده‌بیش.

چنده تیبنییه‌کی گشتی له‌سه‌ر نوه به‌یاننامه‌یه

(۱) له ده‌ستپیکی نوه به‌یاننامه‌یه‌دا هاتوه: «له
به‌ره‌بیانی میژووی نه‌ته‌وايه‌تیمانوه تا نهره‌و، وه له‌وه

ج‌ه‌ل‌الی میرزا ک‌ریم

خوماندا هه‌بووه؟! نه‌دی بوچی به زور کولتووری
کومه‌لایه‌تی و سیاسی ولاته‌که‌مان وه‌ها ناشیرین
بکه‌ین؟! بوچی وای پیشان بده‌ین کوردستانیش له
هه‌موو قوناغیکدا وه‌کو قوناغه‌ تاریک و ناخوشه‌کانی
ولاتانی دوور و نزیک ژیاوه؟! له کاتیکدا نابیی له‌وه
غافل بین، که کوردستان زور له میژوه‌وه له گه‌لیک ولاتی
دنیا پیشکه‌وتووتر بووه، به‌لام نه‌گه‌ر نیستا خه‌لکی تر
له کوردستان پیشکه‌وتووتره، نوه‌وه‌یه‌که‌ی دیاره، له‌به‌ر
نه‌وه‌یه، جیهان له‌وه دوو سه‌ده‌یه‌ی دوا‌ییدا زور
پیشکه‌وت، کوردستانیش له‌وه دوو سه‌ده‌یه، له‌به‌ر
سته‌می یاسا نیوده‌وله‌تیبه ناداگره‌کان و له‌به‌ر سته‌می
نوه حکومته‌تانه‌ی به‌نا‌وه‌وا کوردستانیان به‌سه‌ردا
دابه‌شکرا، خه‌لکه‌که‌ی کیشه‌ی جو‌راو‌جو‌ریان بو دروست
کراو به‌وه‌یه‌وه له کاروانی داهینانی نوپی ته‌کنولوژیای
شارستانی و جه‌نگی دواکه‌وتن، دنا کوردیش وه‌کو
میلله‌تانی تر خاوه‌ن توانایی نه‌قلی و زانستییه
گه‌وره‌کان نه‌بی، له‌وان که‌متر نییه و هینده‌ی غه‌یری
خوی هه‌ر پیده‌کریت.

(۵) له‌وه به‌یاننامه‌یه‌دا تیکه‌لاوی بیر دروست کراوه و
وشه له جیتی خوئی به‌کارنه‌هینراوه، بو نمونه: وشه‌ی
په‌رستن تایبه‌ته به‌خودا، که‌چی لی‌ره‌دا دراوه‌ته پال

کاتهوهی، که ئاده میزادی ئەم کوردستانه کهوته بزوتنهوه و جیهیشتنی یهک له دواى یهکی قۆناغهکانی تاریکی و ونی وشه‌ی شۆرشگێری و بههره‌ی تازه‌کردنهوه‌ی له‌بن نه‌هاتووی، هه‌رده‌م جه‌نگاوهریکی ئازاو نه‌به‌ردبووه و ده‌نگی زولالی سه‌ریه‌ستی و ئازادیی دوژمن که‌رکه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی و هه‌ها به‌رزکردۆته‌وه، که له پینشا خۆمان و ئینجا دونیای ده‌روه‌ی له هه‌ر یه‌کێک له‌و قۆناغانه‌دا پیناسیوین، بۆیه هه‌ر راپه‌رینیکی له‌ میژوو‌مانا ته‌قیبیته‌وه، هه‌ر زوو له‌ کوانووی ئەده‌بیمانا ناوی تاوی سه‌ندوو و بیروه‌وشی رۆله‌ هوشیار و شۆرشخوازه‌کامانی به‌ جو‌رتیک جو‌شداوه، که هه‌رده‌م له‌ راپه‌رین له‌ ناو راپه‌ریندا، بکه‌نه سه‌ره‌نجامی کار و نه‌یه‌لن له‌ سنووری ئەو قۆناغه‌دا گیرخوا و به‌وکیته‌وه».

ئهو‌دی له‌و په‌ره‌گرافه‌ سه‌رنج راده‌کیشی و به‌ زێده‌رۆیی ئەده‌بی ناوزه‌ ده‌کری، زیاتر له‌ شتیکه، له‌وانه:

(أ) به‌ پیتی ئەو به‌یاننامه‌یه، کورد له‌ زیاتر له‌ قۆناغه‌یک له‌ شۆرش و راپه‌رین بووه!! به‌لام ئەوه زێده‌رۆییه، چونکه له‌ وه‌ته‌ی کورد موسلمان بووه، له‌ چوارده‌سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر، تا سه‌ده‌ی بیسته‌م و سه‌ره‌له‌دانی بی‌ری نه‌ته‌وه‌یی، کوا شۆرش و راپه‌رینی کورد!!

(ب) ده‌ی ئەگه‌ر به‌ پیتی ئەو به‌یاننامه‌یه کورد له‌ قۆناغه‌کانی پینشو شۆرش و راپه‌رینی زۆری هه‌بووی و هه‌ر راپه‌رینیکی له‌ میژوو‌مانا ته‌قیبیته‌وه، هه‌ر زوو له‌ کوانووی ئەده‌بیمانا تاوی سه‌ندبی و بیروه‌وشی رۆله‌ هوشیار و شۆرشخوازه‌کامانی به‌ جو‌رتیک جو‌شدا، که هه‌رده‌م له‌ راپه‌رین له‌ ناو راپه‌ریندا، بکه‌نه سه‌ره‌نجامی کار و نه‌یه‌لن له‌ سنووری ئەو قۆناغه‌دا گیرخوا و به‌وکیته‌وه!!.. ئەگه‌ر ئەمه‌ وایه، ئەدی کوا ئەده‌بی شۆرشگێری کوردی، ئەو قۆناغه‌ کۆنانه‌ی ئەو به‌یاننامه‌یه باسیان لێوه‌ ده‌کات!!

له‌ راستیدا تا بیست و سییه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و پاشتر که‌ لووتکه‌که‌ی گه‌یشته‌ شه‌ست و چه‌فتا و هه‌شتاکان، بی‌ری به‌رگری و شۆرشگێری له‌ ئەده‌بیاتی کوردستاندا به‌دی نا‌کریت، ئیتر بۆچی به‌ زۆر شتی نه‌بوو، دروست بکریت، خو‌ئەگه‌ر وا نییه، با پارچه‌ شیعریکی شۆرشگێری برواپیکراوی شاعیریکی کورد، له‌ سه‌ده‌کانی یازده و دوازه و سیزده و چوارده و... هه‌ر سه‌ده‌یه‌کی دی له‌ سه‌ده‌کانی پینشو به‌یتریته‌وه، تا بزاین

چی بوونه و باسی چیمان کردوو!!

(٢) له‌و به‌یاننامه‌یه‌دا هه‌له‌ی میژوو‌یی و ژیا‌ری ده‌ره‌ق به‌ کورد کراوه و ناوی خه‌لکی دیکه‌ به‌سه‌ر کورد براوه، بۆئموونه: باسی قۆناغه‌ تاریکه‌کانی ژیا‌نی کورد کراوه!! که ئەمه سه‌رسوپمان دروست ده‌کات!! بۆیه خۆینه‌ری کورد هه‌قی خۆیه‌تی به‌رسیت: ئایا مه‌به‌ست له‌ قۆناغه‌کانی تاریکی کامه‌یه؟ که له‌م په‌ره‌گرافه‌دا ئاماژه‌ی بۆکراوه!! ئەوه دیار نییه، له‌ کاتیکدا گه‌لیکیش ناره‌وايه، چونکه کوردستان لانه‌ی یه‌که‌می شارستانییه‌تی مرۆبیه و یه‌که‌م گوندی نیشته‌جیوون له‌ (زاوی چه‌می) نزیک چیا‌ی برادۆست و یه‌که‌م گوندی کشتوکالی پینشکه‌وتوو له‌ (چه‌رموو)ی نزیک چه‌مچه‌مال له‌ هه‌زاره‌کانی یازده‌ی پینش زاین و چه‌وته‌می پینش زاین دروست کران و بوونه مه‌شخه‌لی بی‌ری ئاوه‌دان‌کردنه‌وه و بی‌نی شارستانی بۆ هه‌موو دنیا و هه‌موو ئەو خه‌لکانه‌ی دواتر هاتن و چوون و ئیتره‌و ئەو‌پیان ئاوه‌دان کرده‌وه، دواتریش شوینه‌واره‌ زۆره‌کان و نه‌ته‌وه‌کانی زنجیره‌ی زاگرو‌س له‌ هه‌زاره‌کانی سییه‌م و دووم و یه‌که‌می پینش زاین و دوا‌ی هه‌مووشیان موسلمان بوونی کورد له‌ سالانی نیوان (١٦ تا ٢٥ کۆچی)، که هه‌تا ئیستاشی له‌گه‌لدا بی، به‌ شانازییه‌وه له‌سه‌ر ئەو ئایین و شارستانییه‌ته‌ی ماوه‌ته‌وه، ئایا هه‌موو ئەوانه‌ به‌لگه‌ی پینشکه‌وتن و له‌ رووناکی ژیا‌نی کوردن، یان به‌لگه‌ی ژیا‌ن له‌ تاریکی کورد!! ئیدی ئاشکرایه و هه‌موو رۆشنی‌ریکی ناوه‌وه و ده‌روه‌ ده‌زان، کوردستان چه‌رخ‌ی تاریکی نه‌بووه؟ به‌لگه‌نه‌ویستیشه‌ قۆناغه‌ تاریکه‌کان، تابه‌تن به‌ ئەوروپا، که سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی میژوو‌ی نه‌ته‌وه‌کانی ئەوروپا ده‌گریته‌وه، بۆیه‌ش ناویان نا سه‌ده‌ تاریکه‌کان، چونکه که‌نیسه‌ به‌وه‌ دارده‌ستی پاشا نه‌زانه‌کان و به‌وه‌ کۆسپ له‌ پینش هه‌ر پینشکه‌وتنیکی زانستی، به‌لام له‌ کوردستان قه‌ت قۆناغه‌یکی وه‌ها نه‌هاتۆته‌ پینش و ئەوه‌ی هه‌یه جی‌ی شانازییه، ئیدی بۆچی ئەم به‌یاننامه‌یه به‌ناهه‌ق شته‌کان تیکه‌ل بکات و میژوو‌ی گه‌شی پر له‌ ژیا‌ر و شارستانی نه‌ته‌وه‌یی کورد ناشیرین بکات؟

(٣) ئەو به‌یاننامه‌یه هینده‌ی فیکری بوو، هینده‌ گرنگی به‌ تیوره‌کانی ئەده‌ب و دا‌هینانی ئەده‌بی نه‌دا‌بوو، بۆیه شاعیر و نووسه‌ری ئازاد کردبوو له‌وه‌ی چی ده‌نووسن

و چۆنى دەنوسن، لەبەر ئەوەش نەیارانى بە بەیاننامەیهکی سیاسییان دەزانی، کە بە کارتیکراوبوونی نووسەر و شاعیرەکانی بە بیرە مارکسی و لینینیە شۆرەوییهکان و بییری هەندیک لە نووسەر و فەیلەسوفانی ئەوروپای وەکو سارتر و کۆلن ولسن و کامو و مۆرفایا و نووسەرانی سوریا لیزم، هاتوونە ئەفکاری بەدەر لە بییری نەتەوویان هیناوتە ناو و نوێکەیان لەودا زەق دەبیتەو، ئەوەش مشتومری زۆری لیکەوتەو و هەم دۆست و هەم نەیارى زۆریشى بو دروستبوو.

(٤) زمانى ئەم بەیاننامەیه شیعرییه تی بەسەردا زالە و ئەوەندەى دەرپرینی ئەدەبى و شیعری تیدا هاتوو، ئەوەندە ناوەرۆک و واتای مەبەستى بە روونی پیشکەشى خوینەر نەکردوو، بۆیە خوینەر بە سەرسامى دەهیلایتەو، نازانیت ئەو پەخشانیکی ئەدەبى سیاسى خاوەن دەرپرینی ناسکی ئەدەبى و ناواخنى شۆرشگێرى سیاسى دەخوینتەو، یان ئەو بەیاننامەیه کە هەلۆتستى روونی بو پیشان دەدات و بۆ شتى تازه ئاراستەى دەکات، کە بەیاننامە هەمیشە دەبێ ئەو دودم بیت و شتى نوێ پیشکەش بکات و سەرنجى خوینەر بۆ شتى نوێ رابکیشیت و جیهانبینی و دید و فەلسەفەیهکی تازهى بۆ دەستنیشان بکات، بە زمانىکی روون و دیاریش، ئەک بە زمانىکی ئەدەبى و فەلسەفى، بەلام ئەو بەیاننامەیه بەو شیوەیهی هەیه، هیچی لە بەیاننامە ناچیت و چەند کورتە خالیکی پاشکۆکەى نەبیت، ئەو تری هەمووی پەخشانیکی سیاسى شۆرشگێرى حەماسییه و بە زمانىکی ئەدەبى نادیار و ناروون و پر هێما نووسراو، بۆیە زۆرى قسەى زیادیه و هی نیو بەیاننامە نییه.

(٥) لە بەشیکى دیکەى ئەو بەیاننامەیهدا سەبارەت بە پەيامیان بۆ داھینانى ئەدەبى، دەنوسن: «ئەمانەوێت ئەو تەوقە رزبوانە بشکینن، کە شیوە و ناوەرۆکی ئەدەب ئەکەن بە مۆمیاپەکی بێ بزوتنەوێى مردووی لەش ساردوسر، ئەمانەوێت لەو تاقیکردنەوانەدا بژین، کە لەناو جەرگەى کارەسات و رووداوەکانى سەردەمى تازهماندا دارپێژابن و خۆمان لەو سنوورانە بهاوینیە دەروە، کە دەوری پیشوویان لەگەڵ سەردەمى رابردوویان بەسەرچوو».. ئەم بربارەشیان لە راستیدا بریارىکی بە

نارەوا گشتگیرە و کولتووری ئەدەبى کوردی پیشە خۆیان بە تەواوی رەت دەکەنەو، ناخە باشە ئەو رەواى هەقە تیکستى پر دور و گەوهەرى بێر و پەيامى (مەم و زین)ى بێرمەند و زانا و فەیلەسوف و رۆشنبیرىکی گەورەى کوردی وەک (ئەحمەدى خانى)، وەکو (د. عیزەدین مستەفا رەسوول) بەو پەسانە ناوی دەبات، لەشیکى ساردوسر و مۆمیاکراوى بێ نرخ و بەها بیت؟! بەرھەمیەک کە هەتا ئیستاش تورکە کەمالییه شوقینییهکان تا سەر ئیستقان رقییان لێیه و هەر کاتى کورد راپەرینیکی لە کوردستانى باکوور کردبیت، گوتوویانە: ناخ ئیستا ئەحمەدى خانى لێرە بوایە لە سێدارەمان بدابایە، ئینجا دلەمان ئاوی دەخواردوو، چونکە ئەو مەم و زین و ئەو ئەحمەدى خانىیه ئەو خەلکەیان فێرى خەبات و کۆشش لە پیتاوى نازادى کوردستان کردوو و ئیستاش دانامرکینەو!! دەى ئەگەر (ئەحمەدى خانى)یەک، لە رێگەى شاکارى بەناویانگى (مەم و زین)ى تا ئیستاش بیرى کوردایەتى و مرۆبى بەهێز پیشکەشى رۆلەکانى کورد بکات، ئەو نارەوا نییه بەرھەمەکەى بە لەشیکى مۆمیاکراوى بێ بايەخ لەلایەن رۆشنبیرانى کوردەو تەماشای بکرت؟! ئەدى شیعەرە شۆرشگێرییهکانى (حاجى قادری کۆبى)، ئەو شیعرانەى لیتوانلیتون لە بێر و فەلسەفە و هاندانى کورد بۆ بەدەستەینانى مافەکانى، ئایا ئەوانەش بێ گیانن و بێ نرخ و بەهان، وەکو روانگەبێهەکان دەلێن؟! ئایا ئەو ناهەقییهکی گەورە نییه بە هەقى ئەو شاعیرە بلیمەت و گەورانەى پیشوومان؟! بێ گومان با.

(٦) ئەو بەیاننامەیه گەلێک دەرپرینی ناروون و نادیارى لەخۆگرتوو، ئەوەش بۆ بەیاننامەى ئەدەبى، یان غەیرە ئەدەبىیش رەوا نییه.. بۆ نمونە:

(١) لەو بەیاننامەیهدا هاتوو: «سەدەى تازه، هەزاران سنووری دارپێژاوى لەو بەرى بە تەوژمى بیروباوەرى نوێى شۆرشگێرى نەترس و نازا رامالى و شوپنەواری زۆریشى سربنەو».. لێرەدا خوینەر دەپرسیت: ئایا سنووری دارپێژاوى لەو بەر چیبە!! تەوژمى بیروباوەرى نوێى شۆرشگێرى چ بیروباوەرێکە، فەلسەفەکەى لە کۆى هەلێنجاو، خۆ دەیان بیروباوەر شۆرش دەکات و لە کوردستانیش لەو سەدە سالەى رابردوو چەندین ئایدیۆلۆژیا خەبات و شۆرشى کردوو؟! بۆچی بە روونی

ئەو شتانه نەخراونەتە روو!! ئەمە لایەنی لاوازی
بەیاننامە کە یە!!

(ب) لە شوپنیتیکی دیکە ی ئەو بەیاننامە یەدا هاتووہ:
«بەلێ، ئەو سەدە یە یە، کە مرۆڤ تیا یا دەستە و یە خە
روویە رووی ئەو گورگی مردنانه دەجەنگیت، کە ئەیانە و ئ
ژیانی لێ بکەنە شانۆ یە کی نائومی دی و و رە بەردان و
دەستە و سانی، تا وەک هەر نیچیریکی لاواز و بەستە
زمان دەم بنیئە لاکێ!!» .. باشە ئەم گورگی مردنانه کێن؟
یان کێنە ئەوانە ی هەندیک سیستەم و بەرنامە و
حکومەت و سەرانیان بە گورگ دەزانن؟ خۆ بێ گومان
ئەو ی لای هەندیک کەس و هەر و هە لای ئەو بە پێزانە ی
لە سەر ئەو بەیاننامە یە شیان ئیمزا کردووہ و بە نادیا ی
و هەکو گومان هەندیک کەس و بەرنامە و سیستەمیان بە
گورگ داناوہ، مەرج نییە ریککە و تەنی تەواوی لە سەر بێ
و مەرج نییە خۆنەر هەموو بە هەمان ئەو تیکە یشتانە ی
ئەو بە پێزانە یازی بن، چونکە بێر و ئایدیۆلۆژیا و هەر
بەرنامە و فەلسەفە یە کی شوپشگی پێر، یان کۆمە لایەتی،
یان ئایینی، یان ئەدەبی، دەبیت بە دەستە و ازە ی روون و
ئاشکرا بنووسریت، نەک بە گشتی بنووسریت، چونکە
دەشیت ئەو ی بە نادیا ی خراو تە روو، لە لایەن
بنووسانی یە و واتا یە ک و لە لایەن خۆنەریش و اتا یە کی
دی وەرگریت، بە وەش چە و اشە کاری بەرھەم دیت.

(۷) و هەکو لەو بەیاننامە یەدا هاتووہ، ئەو گروو پە پێیان
وابە ئەدەبی باش ئەو ئەدەبە یە، کە: شوپشگی پێر بیت؟!
سەربەست و ئازاد بیت، جوانی پەرست بیت، کورد
بینووسیت و بۆ مرۆڤی کورد بیت؟!

بەلام لە راستیدا چەمک و بەرنامە ی شوپش چەسپاو
نییە، راستە ئەو ی چەسپاو شوپش و گۆرانھێنانە
بە سەر واقیعە خراپەکان، بەلام شوپشە کە بە چ بەرنامە و
پە یامیکە وە بێ، ئەو نە چەسپاو و هەمیشە لە گۆراندا یە
و هەر رۆژگارە ی چی لە مە ترسیدا بیت، ئەدەب شوپش
بۆ ئەو شتە دەکات، ئەو لە زیندوویە تی ئەدەبە و
هەمیشە چەسپاو، بە پیچە وانە و ئەدەبی باش ئەدەبیتک
نییە بێ بەرنامە بیت و شوپش نەکات، کە و ابیت لەو
خاڵەدا ئەو برادەرانی زۆر ورد نین و بە نارە وا بیجگە ی
خۆیان ناشرین دەکەن و تەنیا شایەدی گرنگی بۆ ئەدەبی
خۆیان ئەدەن، ئەو تە خە لک دە پرسیت: بۆچی خانی و
حاجی (و هەکو لە سەر وە باسمان کردن)، کە باس لە مافی

کورد و خەباتی یە کبونی کورد و دەوڵەت و پاشا و دراو
و ئالای تاییبە تی کورد دەکەن، شوپشگی پێر نییە؟! شیخ
نووری کە باس لە مە دە نییە ت دەکات و خە لکی بۆ هان
دەدات، بۆچی ئەو شوپش نییە؟! ئایا کە پیرە میرد شیعر
بۆ نیشتمان دەنووسێ و رەخنە لە دیار دە کۆمە لایەتی و
سیاسی یە چە و تە کان دەگریت و هە و لێ چاک کردنیان
دەدات، ئایا ئەو شوپش نییە؟! کە بیکەس پەنجە ی لە
نیو چاوی نوینەری ئینگلیز دەنا و (بیست و حەوت سائە
من رەنجبەری تۆم) ی بە گلە بیە کی زۆر وە ئاراستە دە کرد
و داوای مافی کوردی دە کرد، ئایا ئەو شوپش نە بوو؟!
کە گۆران و بەختیار زێوەر و عەونی و دلدار و دلزار
شیعر بۆ کوردستان و جوانی کوردستان و مافی
ھاو لاتیانی کورد و خەبات لە دژی سەرما یە دار و شوپش
بە سەر کە موکوری یە کان دەنووسن، ئایا ئەوانە لە خزمەت
شوپش و بەر و پێش بردنی کوردستان نە بوونە و تەنیا
ئەو ی روانگە لە مە و لا و داوای بەیاننامە کە یان دەیکەن
شوپش؟! ئەدی خۆیان نالین: لە هەموو قۆناغیک ئەدەب
تۆماری ماف و خەباتی نە تە وە بوو؟!

لە لایە کی ترە وە، ئەدەبی گە و رە و پێشکە و توو ئەو
ئەدەبە نییە، هەر تەنیا لە سنووری نە تە وەدا بمینیتە وە،
بە لکو ئەدەبی پێشکە و توو و شوپشگی پێر ئەو ئەدەبە یە، لە
سنووری نە تە وە سەرھە ل بەدات و سنوورە کانی نە تە وە
بیریت، بگاتە قوولایی نە تە وە دوور و نزیکە کان و وەکو
شا کاردیکی جیھانی خۆی فەرز بەکات، لێرە وە یە:
(پێنە وایان) ی (قیکتۆر هیگۆ) و (ژنە نانفرۆشە کە) ی
(کزافیە دی مونتایین) و (دایک) ی (گۆرکی) و دە یانی
تر بوونە ئەستیرە ی بریسکە داری ئەدەبیاتی جیھانی و بۆ
هەموو زمانانی دنیا وەرگریان، بەلام ئایا بەرھە مە کانی
روانگە بیە کان هێچیان گە یشتنە ئاستی ئەوانە؟! بێ
گومان نە خێر، کە و ابی لەو بەیاننامە یەدا سفر کردنی
پێشینیان و خۆزە ق کردنە وە و ستایشی خۆ، خالیکی
دیکە ی جیتی رەخنە و سەر سو رمانە و نابیت بەیاننامە ی
ئەدەبی وەھا بیت.

نە یارانی روانگە

داوای بلا و بوونە وە ی بەیاننامە ی روانگە، لە بەر ئەو
ناروونی و زیدە پۆ بی و پە لە کردنە ی لە پەرە گرافە کانی ئەو
بەیاننامە یەدا خۆنەر ا یە وە، لە لایەن نووسەر و رۆشنبیرانی

کوردستان گله‌بی و نارپه‌زایی و په‌خنه‌ی زۆر دروستبوو، ئەوانه زۆریان په‌خنه‌کانیان هەر له سنووری ناخاوتن به‌جێ نه‌هێشت و به‌قه‌له‌مه‌کانیان بیروراکانیان له‌باره‌ی ئەو به‌یاننامه‌یه‌وه خسته‌سه‌ر پوو‌په‌ری رۆژنامه‌کان، له‌م به‌شه‌دا تیشک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر بیروراکانی ژماره‌یه‌ک له‌و نه‌یارانه‌ی روانگه‌یان په‌ت کرده‌وه و په‌خنه‌ی توندیان له‌رسته و په‌ره‌گراف و بیروراکانی گرت.. له‌وانه:

یه‌که‌م: (عه‌دول‌په‌زاق بيمار)

ئهم به‌په‌رتزه‌ له‌ ژماره (١٧) ی ١٩٧٠/٥/٩ رۆژنامه‌ی هاوکاری و له‌ ژێر ناوونیشانی (بانگه‌وازی روانگه) په‌خنه‌یه‌کی هه‌مانه‌ی له‌ بیروراکانیان گرتوه و نووسیه‌تی: «ياخیبوون... به‌لام له‌ چی؟! له‌ کێ؟! له‌ کام بۆته و زنجیری ئەستووری ئه‌س‌لوب؟! له‌ کام نه‌ریت و قه‌مچی ئایینه‌ کۆنه‌کانی ئەده‌بی کورد؟! له‌ کام کۆمه‌لی وشکی چه‌قیوی زۆردار؟! له‌ کام ده‌سته‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی عه‌مارکه‌ری بیرو به‌هره و هونه‌ر؟! خو له‌ گه‌زدان و بیزاری له‌ کام هه‌وای خنکینه‌ری ئاسمانی دووکه‌لگرتووی پيشه‌سازی و کۆمپانیا و کارخانه‌کانی ولات؟! له‌ کام دیوی ئاله‌ت و مۆته‌که‌ی کات و خیرایی ناروا؟!»

به‌م شێوه‌یه‌ بيمار هه‌موو په‌نگه‌کان له‌ روانگه‌یه‌یه‌کان ده‌گه‌رت و ده‌یان‌خاته به‌رانه‌ر په‌رسباری جددی، که‌ ئەوان نه‌یان‌نووستوه‌ بیلین و به‌ شاراوه‌یی شته‌ جوان و ته‌نانه‌ت په‌یروژه‌کانی نه‌ته‌وه‌شیا ناسه‌رین کردوه و وه‌کو گوترا نه‌یان‌هه‌تیشتوه‌ که‌س به‌ ئاشکراو روونی تێیان بگات مه‌به‌ستیان چیه‌؟!»

بیمار به‌م پيشه‌کیه‌ی مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ پێیان بلێت: ئەگه‌ر مه‌به‌ستتان ئەوه‌ بێت: له‌ به‌ها ئایینه‌یه‌کان، یاخی بن، ئەوه‌ هه‌له‌ن، چونکه‌ ئەوانه‌ جیبی شانازین و شیاوی یاخیبوون نین، ئەگه‌ریش بتانه‌ویت بلین: له‌ شێوازی نووسین یاخین، له‌وه‌ش هه‌له‌ن، چونکه‌ شێوازی ئەده‌بی په‌شوو‌مان به‌ کلاسیک و نوێشه‌وه‌ به‌هه‌تزه، دواتر له‌ شێوازی نووسین بۆ یاخی ده‌بن، کۆنه‌که‌ جیبی په‌تزه و ئەده‌بیا‌تیک‌ی گه‌وره‌ی به‌ره‌م هه‌تانه‌وه، فه‌رموون ئیوه‌ش به‌ شێوازی‌کی دیکه‌ و تازه‌ به‌ره‌مه‌تیک‌ی دیکه‌ی گه‌وره‌مان بۆ به‌ره‌م بین، ئیدی خو شه‌رت نییه‌، ئەوه‌ی ئەم‌رۆ ئەگه‌ر تازه‌تر بێت، له‌ هی دوینن، ده‌زایه‌تی ئەوی دوینن

بکات!! هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیه‌تی بلێت: ئەگه‌ریش ده‌تانه‌ویت بلین نووسینمان چه‌قه‌به‌ستوه‌، ئەوه‌ وانیه‌، ئەگه‌ر ده‌تانه‌ویت بلین: له‌ فلانه‌ ده‌سته‌ یاخینه، چونکه‌ بیرو به‌هره‌یان عه‌مارکردوه و شارده‌وتوه‌ له‌ خویننه‌ر، ئەگه‌ر بلین: یاخین له‌ بالکیشانی پيشه‌سازی ئاده‌میزاد به‌ ئامه‌رکه‌ر، یان بیزار و یاخین له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ی تێیدا ده‌ژین به‌ هه‌موو ئەو به‌ها و یاساو بێر و پاره‌دوو و مێژوو و هه‌موو ئەو شتانه‌ی کولتووریکیان له‌م سه‌رده‌مه‌دا پێکه‌هێناوه، له‌وه‌شدا هه‌له‌ن و ئەوه‌ی ده‌یلین له‌ کوردستان بوونی نییه‌ و ئەو لاسایه‌کردنه‌وه‌یه‌شتان بۆ په‌تازه‌ ئه‌وروپیه‌کان و به‌ زۆر ساغه‌کردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر کوردستان و واقیعی کورداندا کارێکی هه‌له‌یه‌ و به‌جێ نییه‌، بۆیه‌ یاخیبوونه‌که‌تان قه‌بوولی بۆ ناووسه‌رت!

بیمار دوا‌ی ئەوه‌، ئینجا دیت توندتر له‌و پيشه‌کیه‌ی ده‌نووسیت، به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌ شێوازی‌کی له‌سه‌رخۆ و هه‌تانه‌، ئەم جاره‌ بیه‌رۆکه‌ی یاخی بوون لای ئەو نووسه‌ران‌ه‌ی روانگه‌ هه‌له‌وه‌شێتیه‌ته‌وه‌ و روونی ده‌کاته‌وه، که‌ یاخیبوون که‌سایه‌تیه‌کی مه‌عنه‌وی خرابی هه‌یه‌ و ئەوه‌ نییه‌ ئومید و هه‌یوایه‌کی لێ بخوینرێته‌وه‌، روویان تێده‌کات و پێیان ده‌لێت: «برا یاخیه‌یه‌کان بۆچی یاخی بوون؟! که‌ و‌ابزانم یاخی بوون کرده‌وه‌ی تاکه‌ کرده‌وه‌ی تاکیش پێچدان و ئالۆزی ئاره‌زووی ده‌روونه‌ و له‌ زه‌وی بووندا په‌گی دا‌کو‌تراوی نییه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ی شو‌پشه‌وه‌، که‌ ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌قی ماندوو‌بوونی کۆمه‌لێکه‌ و سه‌روشتی شت و نا‌کوکی ژبان په‌گی هه‌میشه‌یی له‌ زه‌وی واقیعه‌دا چه‌سپاندوه‌، شو‌پش ژبان و گه‌رم‌گو‌رتیه‌یه‌، هاو‌کاریه‌، هاو‌به‌شی و هاو‌ئه‌نجامه‌، پێ‌وستیه‌یه‌که‌ له‌ پێ‌وستیه‌کانی سه‌روشت، به‌لام یاخیبوون، سه‌روشتی‌کی رۆمانسیه‌ت و میتافیزیک په‌رسته‌گانه‌».

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ بيمار دیت سه‌رنج بۆ راستیه‌کی دیکه‌ ده‌بات و ده‌نووسیت: «بانگه‌وازه‌که‌یان به‌په‌له‌ و له‌نا‌کاو بوو، چونکه‌ تا ئیستا له‌ مه‌یدانی نموونه‌ کاریه‌وه‌، (ئهو شه‌ش نووسه‌ره‌) نموونه‌یه‌کی له‌ خه‌لک به‌ده‌ریان پێ نه‌داوین، قه‌له‌یه‌کی تازه‌یان نه‌گرتوه‌، تا پێ‌وست به‌ ده‌رکردنی به‌لا‌غی‌کی مارش ئامه‌ز بکات، ئەگه‌ر شێرکه‌و چه‌ند هاواری‌کی کاربگه‌ری وه‌ک (میلیونه‌هه‌ین و ٢٥٠٠ سا‌له‌)ی کردبێ، ئەگه‌ر له‌وه‌

نەترسین، کە دەنگدانەوهی ھەلبەستە پاش کۆستی پیتنجی حوزەیرانی عەرەب بێت، شۆرشێک نییە بەرپاوەبوو، دەنگیکە لە دەنگەکان و وینەییەکە لە حاجی قادرەوه تا ئیستا شاعیرە نەتەو پەرەکانی تر ڕەنگ و ھێلیان لێ کێشاوە، ئەگەرچی وا گورچکێ و بەجەرگ و تەواویان نەکردووە». لەو شدا بیمار دەبەوێت بڵیت:

(١) لە بواری شیعردا شاعیرانی ئەو گرووپە بە کردووە تا ئیستا هیچیک نۆتیریان لەوێ پیتشوی شیعری کوردیدا پیتشکەش نەکردووە، بێجگە لە دوو پارچە شیعری شێرکۆ بێکەس: (ملیۆنەھاین) و (٢٥٠٠ ساڵە)، بەلام بیمار دەلێت، ئەوانەش درێژپێدەری مۆدیلی شیعری حاجی قادری کۆبی و شاعیرە نەتەو پەرەکانی دوای حاجی قادرن و شتیکی نوێ و ھێندە تازە و گرنگ نینە، ئەمە ئەگەر بێتو لاساییکەرەوهی شیعری ھاوچەرخێ عەرەب نەبن، کە باری شکستخواردووی نەتەو بێ عەرەب بە ھۆی سیستەمە شۆڤینییە نوێکانیان لە حوزەیرانی ١٩٦٧ واقیعیکی تالی بەسەر عەرەبدا ھێنا و ھیوا و ئومیدەکانی نەتەو بێ عەرەبی زیندە بەچالکرد، لەبەر ئەوە ھەندیک لە شاعیرانی عەرەب ئەو پێچکە نەتەو بێ عەرەبیەیان لە شیعردا ھاھێنا و توندوتیژ دژی کۆلتور و سیاسەت و کۆی سیستەمە کۆن و نوێکانیان وەستان، ئەوێ شێرکۆش ئەگەر لاسایی ئەوان نەبێت، درێژ پێدەری رێبازی حاجی قادرە لە ھاھێنانی شیعردا، بەوێش چ شتیکی تازە نەکردووە، تا بانگەوازی بۆ بکات و داوا بکات نووسەر و شاعیرانی تر وەکو ئەو و ھاوڕێکانی بیریکەنەو.

(٢) لە بواری فۆرمە ئەدەبیەکانی تریشدا بیمار دەنووسیت: «خۆ لە مەیدانی چیرۆکدا، کە ھەموو ئەیزانین، چیرۆکنووسی تازە لە کوردەواریدا ئیجگار ساواپە و تا ئیستا ھەر ھەولدانێ بێ چەسپاندنە، لەو مەیداندا، ئیتر نازانم ئەبێ چی پرووختین و چی تازە بنیات بنیینەو؟! گەلی کورد تا ئیستا ھۆلیکی شانۆ و مۆسیقای نییە و کەرەستە چاپ و بلاوکردنەوهی نییە، بە دەگمەن چیرۆکیکی شانۆیی جیھانی و شانۆگەرییەکی نابینی، ئیتر کام دامودەزگای ھەلتەکینین و لە کام لاو، لە رووی شێوەی، یا ناوھەزکی بووستین؟!»

لێرەدا بیمار گومانە کە گەرتر دەکات لەسەر بانگەوازی روانگە و دەریدەخات، کە چ پاساویکی نییە، چونکە کە چیرۆک و شانۆگەری و پۆلمان و فۆرمە پەخشانییەکانی دیکەمان ھەر نەبێت، یان ئەوێ ھەبێ زۆر لاواز و کەم و بچووک بێت و لە خانەبەکی ھێندە زەق و بەرچاوە بێ، کۆلتورێکی دروستکردبێت، تا بکریت قسە لەسەر بکریت، پیتی رازی بێن، یان رەتی بکەینەو، ئیدی لە چی یاخی بێن و کوودەتا بەسەر چیدا بکەین؟

ئەگەر ئەوێش راستییە کە واقیعی ئەدەبی کوردیمان بێت، ھەر ھەوا راستی واقیعی ھاھێنانی ئەو شاعیر و چیرۆکنووسانە گرووپی روانگە بێت، ئیدی ئەو ھەموو ماندوو بوون و ئەو بانگەوازی پر لە توورەبی و نادیارییە بۆ؟ بۆیە بە ھەموو ئەو رەخنانە، کە لەو بەیاننامەییە دەگیڕیت و لە زیاتر لە لایەنیکەو لە بایەخی کەم دەکاتەو، بیمار گورزێکی گەرە لە بیری روانگە دەدات و ھەر گرنگییەکی ئەو بەیاننامەییە رەت دەکاتەو.

دووم: (ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی)

لە ژمارە (٢٢) ی ١٣/٦/١٩٧٠ ی رۆژنامەیی ھاوکاری، لە ژێر ناوونیشانی (یاخیبووکان.. ھەمدیس لە بارەیی بانگەوازی کەیی روانگەیی ئەدەبی کوردی نوێ) بابەتیکی رەخنەنامیزی نووسیو و پوختەیی بیروپراوی ئەو بەیاننامەیی گرووپی روانگەیی شی کردۆتەو و رەخنەیی توندی لێگرتوون، لەو بابەتەیی ئەم نووسەرەدا ھاوئەو: «ئەو باریانە ھاوئەو بە شێوەییکی نادیار و شاراو و دوورودرێژ لە رێگا و مەبەستە کەیان دووان، ئیمەش بۆ پوختەیی قسەمان، وا ئەو رووێ کە نیشانەیی ترسناکی و تارمایی و گومان لێکراوی تیا بەدی ئەکری، لەو بارەییو ئەدوین، کە مەبەستمانە».

لەم نووسینەیی سەید عەلی بەرزنجی دوو شت دەردەکەون، ئەوانیش:

یەکم: زمانی ئەو بەیاننامەیی، وەکو ئیمەش ئاماژەمان بۆی کرد، زمانیکی شاراوێ نادیار و گەلی پرسپاری جددی لە دژدا دروست دەبێت؟! زمانی بەیاننامە قەت نابیت و ابیت!

دووم: ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی پیتی وایە ئەم شێواز و بیری نیو ئەو بەیاننامەیی روانگەیی، ترسناک و

جینگه‌ی گومان و نارەحەتییه .

دوای ئەو نووسەر دیت چەند بڕگە یەک لە بڕگەکانی بیری پوختکراوی کۆتایی بەیاننامە کە دەخاتە بەر نەشتەری رەخنە و بۆنمۆنە لە بارە یەکیکیانەو دەلیت: ئەوان دەلێن نووسینمان: «سەرەست و ئازادە، بۆیە گشت کۆت و زنجیریک ئەپچرینیت». ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی رەخنە توند لەو خالەش دەگریت و دەلیت: «ئەمە ئامانجیکی تریانە، کە تیایدا داوای سەرەستییه‌کی وا ئەکەن، کە هەموو کۆت و زنجیریکی دەوریان بپچرینن، مەبەستیان چ کۆت و زنجیریکی؟! ئایا ئەدەبە کەمان ئەوەندە بەبەرەو دەیه، کە ئێوە یەک لە دوای یەک ئەو زنجیرانە یەترازینن و لێیان پزگار بن؟! ئایا ئەدەبە کەمان گەشتۆتە ئەو پلەیه‌ی کە لە هەموو لایە کەووە ئەدی بکۆت و زنجیر بکات»؟!

دوای ئەوانە هەمووی، ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی فەلسەفە ی ئەو برادرانە ی روانگە روون دەکاتەو، کە ئەوان لە لاساییکەرەو دەیه‌کی رێبازە دەرەکیبەکان زیاتر نینە و دەنووسیت: «ئەم لاساییکردنەو ئەو شەش بڕایە، جگە لە شتواندنی رەوالتی و ئێژەبیمان و فەحوای ئەدەبە کەمان هیچی تری لێوە دەست ناییت» .

سێیه: (تەلەت سامان)

لە ژمارە (٤٣) ی ١٩٧٠ / ١٠ / ٣١ ی رۆژنامە ی هاوکاری، لە ژێر ناوونیشان ی (دەربارە ی روانگە) بابەتیکی رەخنە یی نووسیوه و لە هەندی لایەنی بیروپراکانی ئەو بەیاننامە یی داوه و رەخنە ی توندی لێگرتوه، لەوانە:

(١) تەلەت سامان زۆر نارەحەتە لەو قسە یی، کە لەو بەیاننامە یەدا هاتوه و گوایه خوێان بە قوتابخانە ی نەتەو و ژیان داناوه؟! ئەو گله‌ی گه‌وره لای سامان دروست دەکات و لە میسداقیه‌تی بەیاننامە کە ی روانگە لە لای ئەو کەم دەکاتەو، چونکە بەو قسە یی بێجگە لە خوێان بە ناپاک و بێگانه پەرست و سف دەکەن، کە ئەمە ستمەکی گه‌وره‌یه، بۆیه سامان بەداخ و حەسەرته‌وه روو لەو نووسەرانی روانگە دەکات و دەنووسیت: «کە ئێوە دەلێن: قوتابخانە ی ئێمە قوتابخانە ی نەتەو و ژیانە .. نە گریان و دۆشدامان و فرمیسک رشتنی رۆمانتیکیبەکان، وە نە گرفت ی ئەو وێنە فۆتوگرافییه بن

بزووتنەوانە ی ریا لیزمییه‌کانیشە»؟! لەم بارە یه‌وه هیچ نالیم، لەو زیاتر نەبیت: بەسە زمان هۆگۆ، بەسە زمان گۆرکی!! هەزارویه‌ک داخیش بۆ حاجی و بیکەس و گۆران!! ئەم کۆلەوارانە و دیارە لە بەسەر هاتی رۆژانە دا دوور بووبوون، وینە گر بوون، کە خەباتیان ئەگێرا دژی زۆردار و خوینمژ و بێگانه‌کان، واتە: ئە ی بۆ دەریه‌دەر کران و تامی ته‌واوی ئازار و ئەشکەنجە ی بەندیخانە و دوورلاتییان چیشت؟! دیارە قوتابخانە ی وان قوتابخانە ی بێگانه و مردن بووه»؟!

بەم نووسینە ی سامان روانگە ییەکان شەرمەزار دەکات، کە ته‌جاوزیان لەسەر مافی نووسەر و شاعیره‌ گه‌وره‌کانی سەر ئاسته‌کانی جیهانی و نەتەو یی کردوه و سەر وه‌رییان لە هەموو ئەوانە ی پێشە خوێان دامالیوه و هەموو سەر وه‌ری و دلسۆزی و باشییه‌کییان بۆ خوێان قۆرخ کردوه .

(٢) سامان لە لایەکی دیکه‌وه، دەیه‌ویت بە نووسەرانی روانگە بلتیت: ئێوه تیکدەر و عەبه‌سین، چونکە ئەو ی هه‌یه رەتی ده‌کەنه‌وه و ده‌پرووخینن و ناشمانخه‌نه سەر بەدیلتیکی تر، دەنووسیت: «پێم ئەلێن میژوو و شارستانییه‌ت لابه‌ره! باشه، بەلام بە چی لایبه‌رم؟! پاشان کە لایانم برد، چی بکەم؟! پتوبسته وه‌لامیتکتان هه‌بیت؟! چونکە من لە کەلین و سووچه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌تان هیچم بەرچاو نەکوت»!!

(٣) سەرەنجام لەبەر ئەو بیروپرا ساده‌ ناهه‌قانه‌ ی ئەو گرووپه‌ به‌و ئاسانییه‌ له‌ به‌یاننامە‌که‌ یاندا خستیانه‌ روو، تەلەت سامان ئەو کۆمە‌له‌ شاعیر و نووسەر به‌ هه‌رزەکار و کالفام دەناسینیت و لە کۆتایی بابەته‌که‌ یدا دەنووسیت: «ئەوان لە قۆناغیکی بیری دان، ئەتوانین بلتین: قۆناغی هه‌رزەکاری بیره»!

چوارهم: ئەحمەد تاقانە

بە ناوونیشان ی (رووالتی هه‌لبه‌ستی نوێ)، لە ژمارە (٣٥) ی رۆژی ١٩٧١ / ١٠ / ٢ ی رۆژنامە ی هاوکاری رەخنە ییەکی ناسکی ئاراسته‌ ی ئەو گرووپه‌ ی روانگە و نووسەرانی کردوه و گوتویه‌تی: «بزووتنەو ی نوێکردنەو ی شیعری کوردی لە مامۆستا نوری شیخ صالح و مامۆستا گۆران و برادرانیانەو دەستی پێکرد»، بەو وته‌یه‌شی نەفی ئەو ده‌کات، نووسەرانی روانگە

یه کهم دهسته بن له نوپکه ره وانی شیعری کوردی و روونتر ناماژه بۆ ئەوه دهکات، که ئەو نووسەرانی رووانگه بئ ئومیدیان کردین له ئومیدییک، که به به یاننامه که بیان بۆیان دروست کردبوون، دهنوسیت: «لهم دواییه دا چند که سیک که وتبوونه هاتوهاوار و به ناوی نوپخوازییه وه دهستیان به قسهی زل کردبوو. ئیمه ی لاوانی ویزه دۆست، گه شهیه کی تازه مان که وته دلّه وه، به هیوای ئەوه وه، که ریبازیکی تازه له ئەدهبی کوردیدا سهر ههلبدا، که چی ماوه یه کی زۆر به سهر ئەو دهنگه دهنگ و مقو مقوییه دا تیبهری، بئ ئەوهی شتیکی نوی له بلاوکراوه کانی ئەو کۆمه لانه به دی بکهین، ئەگه رچی تاقمیک لهو تاقدانه توانیبیتیان، چند که سیک له دهروبهری خۆیاندا کۆیکه نه وه و خۆیان و که مایه تیبهک به وه هه لئه له تین، که گوايه پيشه وایه تی تازه کردنه وه و داهینان دهکهن و دامه زینهرانی ریبازیکی تازهن له ویزه دا».

پینجهم: له تیف هه لمه ت

له چاوپیکه وتنیکدا، که ژماره (٤٤) ی رۆژنامه ی هاوکاری له (٤) ی کانونی یه که می (١٩٧١) له گه لیدا ئەنجامی داوه، به توندی رهخه نی له رووانگه گرتوه و به یاننامه و نووسه ره کانیسی سفر کردوه، سه باره ت به رووانگه گوتویه تی: «روانگه هیلکه یه کی پیس بو، هیچی هه لئه هینا»!! سه باره ت به نووسه رانی رووانگه ش نووسیویه تی: «پیشهره وانی رووانگه ئەیانگوت: ئیمه یاخین.. له گه ل ئەوه شا یاخی نه بوون.. من نازانم ئەوان له چی یاخی ئەبن؟! له سامانی کۆن یاخی نابن.. له ئیستا یاخی نابن.. له په یه ندییه کۆمه لایه تیبه کان یاخی نابن.. له دروشمه رامیاریه کان یاخی نابن.. له شپوه و دارشتنی هۆنراوه و چیرۆکی کۆن یاخی نابن.. ئە ی له چی یاخی ئەبن؟!»

بۆیه له تیف هه لمه ت وه کو شاعیریکی به توانا و دیاری ئەو رۆژگاره و ئیستاش نه چوه پال ئەو گرووپه ی رووانگه و بهرنامه و بیروبوچوونی ئەوان تینوهه تیبیان نه شکاند، بۆیه خۆی و ئەنوهر شاکه لی جار ی بیریکی دیکه یان دا بۆ داهینانی ئەدهبی، که خۆیان به گرووی (کفری - کهرکووک) پیشان دا و له به شیکی دیکه ی کاره کافان تیشک دهخه یه سهر بهرنامه و پرۆژه ی ئەوانیش.

شهشم: به کر حسین

به ناوونیشانی (چهند تیبینی و سه رنجیکی رهخه گرانه له سهر رووانگه و هه ندی له به ره مه کانی)، باهه تیکی رهخه یی دریتی له ژماره (١٠٧) ی رۆژی (١١/٣/١٩٧٢) ی رۆژنامه ی هاکاری نووسیوه، تیبیدا رهخه له رووانگه و باهه تیکی حسین عارف دهگرت، که له ژماره (٥) ی گۆقاری نووسه ری کورد، به ناوونیشانی (وهچه ی یاسای خۆل و دۆ) بلاوی کردۆته وه، تیبیدا له چند پرگه یه کی ئەو باهه ته ییدا دهنوسیت: «ئەو نووسینه به لای منه وه به ره مه تیکی بئ باهه خه و ئەوه ی نه ئەهینا، که به رتیه سهر ده زگای باس و لیکۆلینه وه و رهخه، به لام چونکه ئەم جۆره نووسینه به رده وه ام بوونه له سهر ریبازیکی ناراست و سه رلیشپواوانه، که له به هاری سالی ١٩٧٠ هه به ناوی رووانگه په یه وه ی لی ئەکریت، بۆیه به پیوسیستم زانی، که هاوه به شی بکه له رهخه لیگرتنی».. که وابئ: لیته دا ریبازی رووانگه به ریبازی ناراست و سه رلیشپوا وه سف دهکات.. سه باره ت به نووسه رانی رووانگه ش هه ره همان رای هه یه و تۆخر له وه ی پیشوو دهنوسیت: «ئەم نووسه رانه له گیتاوتیکی فکریدان، سه رلیشپواون».

هه وه تهم: ئەحمه د شهریف

له ژماره ١٢٣ ی رۆژنامه ی هاوکاری رۆژی ١٩٧٢/٧/١ باهه تیکی رهخه یی توندی له دژی رووانگه و وهک وهلامی (سامی شۆرش) نووسیوه، تیبیدا نووسه ر و شاعیرانی رووانگه زۆر ناشیرین دهکات، دهنوسیت: «شتیکی ناشکرایه رووانگه خوازان چند لاوتیکی تازه پیتگه یشتووی سه رلیشپواون و په یه وه ی هیچ بیروباوه ریکی پیشکه وتنخوازی زانستی ناکهن، لاسایی خه تیکی راسته وه ی بۆرژوازی ئەوروپی گومانلیکراو دهکه نه وه، جا با هی ئەمانه له نه زانی و دلّسۆزیشه وه بئ، ئەمانه گوی بۆ هۆش و زانست و راستی ناگرن و یاخین له که له پووری نه ته وایه تی و راپه رینه میژووییه کانی میله ته که مان».

هه شتهم: فازیل مه لا مه حمود

به ناوونیشانی (روانگه، یان ئەدهبی ریالیزمی سۆشیالیست) له ژماره (١٢٥) ی رۆژی

(١٩٧٢/٧/١٥) ی و تاریکی ره خنه یی دریتی له
رۆژنامه ی هاوکاری نووسیوه، تیتیدا ره خنه ی توند له
روانگه و نووسه رانی روانگه ده گریت، له هه ندیک
برگه ی ئه و وتاره یدا هاتوه:

- «کاک عه بدوللا په شیو له (وانه ی منداله کان) یدا،
کوردایه تی ئه م سه رده مه به درۆی په تی له قه له م ئه دات و
ده رباره ی خه باتی گه لی کورد ئه لئ: (هه رچیمان وت،
هه رچیمان کرد، نووسینی سه ر دیواری ئاوده ستخانه ی
مزگه وته کان بو)!! نووسه رانی روانگه (به م شیوه یه)
به رده وامن له سه ر ئه م ره شبینی و سووک کردنی کورده،
له سه ر ئه م بی باوه رپیه به گه ل، له سه ر هه ولدان بو
شکاندنی عه زمی خه لک و وره پتیه ردانیان.. هه رگیز به
شیوه ییکی عیلمی سه یری میژوو ناکه ن و لایه نه
رووناکه که ی ده رناخه ن و هیوای دوا رۆژ نانینه به ر
خه لک، له راستیشدا ئه مجۆره به ره مه ره شبین و
ناهومی دانه ئاویته ی واقع و راستی نین و ته نیا ته عبیر
له به زیوی و رووخوی نووسه ره کان خۆبان ئه کات».

- «نووسه رانی روانگه باسی مرۆقایه تی و
خۆشه ویستی هه موو مرۆف ئه که ن، که ناشکرایه ئه مه
دروشمی بورژوازیه کانه، بو شارده وه ی ناکۆکیه کانی
کۆمه ل و په رده کیشان به سه ر خه باتی چینایه تیدا».

- «هه ندی که سی (روانگه) که شانازی به سه قافه ت
و شاره زایی خۆبانه وه ده که ن، ده لئین: هه موو کتیه کانی
(کۆلن ولسن) مان خۆبندۆته وه».. نووسه ر ده به وی بلئ:
ئاخر به ره مه کانی ولسن چ پتیه ندی به کولتور و واقع
و بیهر و شوێش و داهینانی ئه ده بی نوبی کوردیسه وه
هه یه!!

له لایه کی دیکه وه نووسه ره ره خنه ی توند له
روانگه ییه کان له سه ر ئه و فیکره یان ده گری، که ئه وان
دژایه تی خۆبان بو ئیسلام و میژووی موسلمانان و
سه حابه کان ده رده برن و هیچ حورمه تیک بو ئه و ئایین و
میژوو په سه ره رپیه و شعوری نه ته وه که یان دانانین،
که زۆریه یان موسلمانن، ئه وه تا ده نووسیت: «له مه یدانی
تاییندا روانگه ییه کان زۆر به ره قی و هه رزه کارانه
ههستی تایینی خه لک بریندار ئه که ن و ئه یووژتین،
که چی دین به چرای ئه فسانه و خه یال به دوا ی راستی
په یامه ونبوه که ی زه رده شتا ئه گه رین، وه ک شاعیریکیان
ده لئ: (چاوی زه رده شت به به هه شتی به لئینی دۆزه خییان

بشۆن)! ئه یانه وی مه بده ئه کانی ئاویستا راست بکه نه وه
به رانه ره مه بده ئه کانی ئیسلام، که ئه مه ش هه ر ئه نجامی
پتوانه شیواوه ئاوه ژوو که ی بیهری ئالۆزبانه و پره له
گیانی ره گه زپه رستی و دۆژمنایه تی عه ره ب، ئه گینا
تایینی زه رده شتی کۆنه په رستانه تره له ئیسلام، یاساکانی
ئیسلام نوبه ری قۆناغیکی پتیشکه و توترن له میژووی
مرۆقایه تیدا، ئه وه ی گرنه گه لیته دا ئه وه یه، که هاتنی
ئیسلامه تی بو کوردستان و چه سپاندنی یاساکانی
هه نگاوکی به ره و پتیش بو، به تایبه تی ئه وسا ههستی
نه ته وایه تی و بزوو تنه وه ی نه ته وایه تی نه کورد و نه
عه ره ب هیشتا له ئارادا نه بوون، له به رئه وه هاتنی
ئیسلامه کان بو کوردستان دووره له چه وساندنه وه ی
نه ته وایه تیسه وه، که چی هه ندیک له روانگه ییه کان
به وه شه وه ناوه ستن و له گه ل عه ره بدا شه ر به کۆنه قین
ده که ن، وه ک شاعیریکیان له نامیلکه ی ژماره سی
روانگه دا ئه لئ:

- با حاجی قادر گۆرستانی ئه با ئه بیوی ئه نساری
هه لته کینئ!

که ئه بو ئه بیوی ئه نساری به نمونه ی ئه و ئه سحابه
دینیته وه، که له هاتنیانا بو کوردستان کۆژاون، له پتی
بلاو کردنه وه ی ئیسلامه تیدا!! هه ره کو شه ری ئیمه ئه مرۆ
له گه ل عه ره ب و سه قافه تی عه ره بدا بی، چاره سه ره بش
به وه بگریت، که بگه رپینه وه بو یاساکانی زه رده شت، که
ئه وه ش هه ولدانه بو ئه وه ی گه لی کورد تووشی شه ری
لا به لاو ناره وا بگریت و دۆژمنه راسته قینه کانی خۆی
له بیهر بچیته وه».. به لام «به گژدا چوونی باوه ری تایینی
خه لک و ئه و شتانه ی هیشتا لای زۆریه ی زۆری خه لک
پیرۆزن، له هه مان بیهر کردنه وه ی به ره لالاوه هاتوه، که به
لای منه وه ناراسته و فری به سه ر پتیشکه و تنخوازییه وه
نبیه، وه ئه ده بی نوبی کورد ده خاته شه ریکی دۆراوه وه
له گه ل خه لکی کورد خۆبا، له گه ل کریکار و
جووتیاره کاند، نه ک له گه ل دۆژمنه کانیدا».

- «له مه سه له ی ئافره تیشدا نووسه رانی روانگه
نمونه ی نووسه ری بۆرژوازی بچووکی پاکردوو له
ئیلتیزامن».. بو نمونه: «... (یاسای خۆل و دۆکه ی
کاک حسین عارف، نمونه ی هه لئوستی به ره لالیه له
جنس، که به شیوه یه کی ناشیرین باسی په یوه ندیه کی
جنسی حه رام ئه کات و ئه یکاته نمونه ی له دایکبوونی

نەو دەیهک، گوایه: ئەمە ئازایەتی راستی وتنه!!

- فازیله مەلا مەحموودی نووسەر ئەم بیروبوچوونانە ی روانگەییەکان سەبارەت بە ناشیرین کردنی ئایینی ئیسلام و پەتکردنەوهی، لەگەڵ تیروانینیان بۆ ئافرەت و بانگەشەیان بۆ پەهاکردنی لایەنی جنسی، بە ناوی ئازادییەوه، مەحکووم و ناشیرین دەکات و بە لاساییکردنەوهی بێ بنەمای ئەدەبیات و فەلسەفە ی نۆی ئەوروپییان دەزانیت، دەنووسیت: «بیرکردنەوهی وەها بێبەری نییە لە ئەدەبی (دادا)ییەکانی ئەوروپا و قوتابخانە ی سوربالی و جوووبییەکان، هەر لە هەمان کاتدا دیت، کە شالای فیلمە جنسییەکانی رۆژئاوا، بە ناوی سەراخەتەوه ولاتی ئیمە ی گرتۆتەوه، کە تەنیا ئەنجامی بیرتیکدانی لاوان و سەر لیشتیواندنیان و لادانیانە لە ریتی خەبات و خەریک کردنیانە بە شەری ئایین و جنسەوه، ئەمەش هەمووی بە ناوی یاخیتی و نوێخوازی و نوێکردنەوه».

نۆیەم: سالح عەلی گوللی

لە ژمارە (۹۷۲) ی رۆژنامە ی (التآخي) و تاریک لەسەر روانگە دەنووسیت، بە ناوونیشانی (جماعة) روانگە و حدیث عن الشعر الكوردي، لەو وتارەیدا دەنووسیت: «بزاقی ئەدەبی روانگە، تیکدەری شیعری کوردییە و روحی کوردایەتی و نیشتمانی پەرورە ی تێدا ونبووه».

هەر لەو وتارەیدا سالح گوللی سەرنج بۆ ئەوه دەبات، کە روانگە و بەرھەمەکانی لاساییکەرەوه ی شیعری مۆدێرنی رۆژئاوایی و عەرەبین، بۆیە شیعەرەکانیان رووکەشن و بە بایەخ نین.

لە شوێنێکی دیکەش نووسەر ئەوه رەت دەکاتەوه، وەکو روانگەییەکان دەبێت، کە رێبازەکانی درێژەپێدەری رێبازی گۆرانی شاعیرە، سالح گوللی گالته ی بەوه دیت و دەلێت: ئەوانە شتیکی دیکەن و بە هیچ شتێهێک پێوەندییان بە گۆرانەوه نییە.

دۆستانی روانگە

یەكەم: عەبدوڵلا عەباس لە ژمارە (۴) ی سالی ۱۹۷۰ ی گۆفاری (بەیان) دا لە ژێر ناوونیشانی (سەبارەت بانگەوازی روانگە ی ئەدەبی کوردی نوێ)

پشتگیری لەو بەیاننامە یە دەکات و دەلێت: «لە راستیدا زۆر پێسوخت بوو ئەم بانگەوازه بدریت»، ئەمەش لەبەرچی؟ لە روانگە ی (عەبدوڵلا عەباس) هوه لەبەر چەند هۆیک، لەوانە گرنگترینیان: «تا سەرەتای ئەم کاروانە دەرکەوت، کە نووسەر و شاعیری شوێش و راستی و چاونه ترسی لە پیشەوه ی بێ و ئەم تەمومژە رامالکات، کە چەندان سالە بە رووی ئاسمانی رۆشنییری و ئەدەبی نەتەوه کەمانەوه یە».

دووم: تەها سەعید لە ژمارە (۲۱) ی رۆژی (۱۹۷۱/۶/۲۶) ی رۆژنامە ی هاوکاری، بابەتیکی رەخنە یی گەلی ناسک و سۆزنامی نوسیوه، تیبیدا بە برابوونێکی سادانە ی تەواو بە بوچوونەکانی روانگە، رەخنە ی لە نیارانی روانگە گرتووه و نوسیوه تی: «نازانم هۆی چی بوو هەندێ لە نووسەرەکانمان دژی روانگە و بانگەوازه کە ی راوستان؟! ئایا هەموومان ئەدەبیکی کوردی شوێشگێرمان ناوی؟! سەر بەست و نازاد، جوانی پەرست، کورد بینووسی وە بۆ مرۆفی کورد بێ؟!»

واتە بە لای (تەها سەعید) هوه ئەدەب شوێشگێری بێ و کورد بینووسیت و ئەو مەرجانە ی تری تێدا بێت، ئەوه باشتەین ئەدەبه، ئیدی خەلک بۆ رازی نابن؟! بەلام لە راستیدا ئەو بوچوونانە ی ئەو نووسەرە بەرپێرە، زۆر عاتیفیانە یە، دەنا ئەوه حاشا هەلنەگرە ئەدەبیاتی نەتەوه یی هەموو نەتەوه یە ک کوروکچانی نەتەوه کە خۆیان دەینووسن، ئینجا بۆ نەتەوه ش بێت، یان بۆ بێجگە ی ئەوانیش ئەوه زۆر خراب نییە، بێ گومان هەموو ئۆدەبای دنیا ئەو تیکستە ئەدەبییە یان بەلاوه گرنگترە، کە سنووری نەتەوه دەبێت و لەسەر ئاستی جیهان خزمەت دەکات، وەکو پێشتر تیشکمان خستۆتە سەر، بۆیە لێرەشدا لەوه زیاتر درێژی ناکەینەوه.

وەلامی روانگەییەکان بۆ ئەوانە ی رەخنە یان لێگرتوون

روانگەییەکان وەکو بەیاننامە کە یان بە بەیاننامە ی ئەدەبی شوێشگێر ناوژە دەکرد، خۆشیان لە وەلامیان بۆ ئەوانە ی وەکو خۆیان بیریان نەدەکردهوه و رەخنە یان لێدەگرتن، توندوتیژ و شوێشگێرانه بوون، بەوپەری توندی رەدیان دەدانەوه و ناشیرین و قێزەونیان دەکردن، وەک ئەوه ی بلیی پەروێ بێ نوێژ وەسف دەکەن.. لە

خواروه هه نديک وهلامه ره خه بيه کانی نووسه رانی روانگه له سه ر نووسه رانی پيچه وان هان ده خه بيه بهر چاو: (۱) شيرکو بيکه سه له ژماره کانی (۱۲۹ بۆ ۱۳۴) ی رۆژنامه ی هاوکاري، واته به شهش ئەلقه وهلامیکی دووردریژ به ناوونیشانی (روانگه و کویره ره خه) بۆ فازیلی مه لا مه حموود و زۆریه ی ئەوانه ی تر ده نووسیت، که ره خه بيه یان لیگرتوون و له هه نديک بر گه بیدا ده نووسیت:

«ره خه ی ئەو رۆژانه زۆریه یان بۆ ئەوه یه، سه روگوتیلاکی ئەدی بی تیدا بشکینری و له زنجیره نمایش و ره خه بیکی کویره نه دا بکه ونه دا پلۆخانندی پشتی راستی و ئازاردانی هه ر وشه یه کی سه ره به ست، که له ده می هه ر یا خیبویه کی شوژشگێر و نه تر سه وه بیته ده ری».

«فازیل مه حموود نووسینیکی بلاو کرد بۆوه، که نه ک ته نیا نه یووستوه، عیلمیانه و له سه رخۆ له به ره مه کانی روانگه ی ئەده بیمان بکۆلیته وه و وه ک پێویست تیکسته کانی ئەو به ره مه مانه شیبکاته وه و بیته هۆیه ک له نیوانی ئەو نووسینانه و خوینه رانا بۆ ده ستنیشان کردنی مه زوعیانه، به لکو کورتبیینیه کی وا بهر چاوی گرتوه، که ته نانه ت خوینه ری ئاساییش ده رک به وه ئەکات، که دووره له ره خه ی ئەده بی و سیاسی».

«له کۆتاییدا ئیمه رووی ده مان ده که بيه هه موو ئەو مامۆستای کویره ره خه نانه ی، که هه قیقه تی ئەده بی و هونه ریمان لنگه و قوچ هه لته واسن»!!

لیره دا شيرکو بيکه سه فازیلی مه لا مه حموود به که سیکی نا عیلمی و نا حالی و کورتبیین وه سف ده کات و غه بیری ئەویش، هه موو ئەوانه ی ره خه بيه یان له روانگه گرتوه، ره خه ی هه موویان به کویره ره خه داده نیت!! که شیواوی ئەوه نه بن، وه کو نووسه رانی روانگه سوود له ره خه نانه وه ربگرن و خوینی پی به ره و پیش ببه ن، هه رچه نده زۆر ئاساییه، که سی سه رکه وتوو له دوژمنیش وانه وه ربگریت و به هۆیه وه خو ی به ره و پیش بیات.

(۲) (کاوه) ناویک له ژماره ۴۶ ی رۆژی ۱۸ ی کانونی یه که می ۱۹۷۱ و تاریکی توندوتیژی له دژی ره خه کانی له تیف هه لمه ت له روانگه نووسیوه، تیبیدا ده لیت: «له تیف هه لمه ت یه کیکه له و شاعیره مورا هیقانه ی، که له دنیای هۆراوه ی نویدا، تووشی

هه لامه تیکی کوشنده بووه، ئەو جوړه هه لامه تانه ی، که به ده م له رزوتایه کی سه خته وه، رسته ی شیواوی هه لبرکاندن ئەکا به په تیکی قرچۆکه وه، که ده نگي وشه کانی هه ر له یه که م پێوه کردنه وه، پچراونه ته وه، بگره یه کیکه له و سواره چوار په ل شکاوانه ی، که له پاشا گه ردانییه که ی ئەمرۆی زمانی کوردیدا لۆقه ده کات، به لام له مانه هه مووی سه یروسه مه ره تر ئەوه یه، کاتی قسه ئەکات، په و به هره و تاقیکردنه وه ی خو ی به جوړیک له بیهر ئەچیتنه وه، که هه ر وه کو (سان جو ن پیرس) و (بابلۆ نیرۆدا) و (هنری میشۆ) ی ئیمه واین، وا رووی ده مان تی ئەکا و ئەدوی، هه ر به بی ئەوه ی ئاوری له شیعه ر قوما تکراره کانی خو ی بداته وه، که تا ئیستاش وه ک ئا و له هیله کدا بدا به خو ی و خوینه رانی وه هایه !! چونکه تا ئیستا ئەوه ی له تیف و توونی، تیکرا بریتین له جوونه وه ی چه ند وینه یه کی سووا و ژه نگر تووی پاشما وه ی خوانه کانی هه ندی له شاعیره نوێخوازه کانی عه ره ب و ئەو رسته ئالۆزکاوانه ی، که ئەم به ئاوه ژووی تیگه یشتن له هه ندی شاعیری جیهانییه وه وه ربگرتوون».

روانگه وه کو کولتووریک له بیری نووسه ر و رۆشنبیرانی ئەمرۆی کوردستان

گۆشاری ویران له ژماره (۲) یدا له باره ی روانگه وه پرسیاری ئاراسته ی ژماره یه ک شاعیر و نووسه ر کردوه، سه راپایان ره خه ی توندیان لیگرتوه، له وانه:

عه بدوللا تاهیر به رزنجی: روانگه له به یان نامه یه کی سیاسی ده چیت، تاییه تمه ندی هونه ری پێوه دیار نییه.

ئه نوه مه سیفی: روانگه ته نه ا که فوکولی به یانی حوکمی زاتی ۱۱ ی ئازاری ۱۹۷۰ بوو.

که ژان ئەحمده: روانگه سالانییه که مردووه، به لام تا ئیستا پرسه ی بۆ دانه تراوه.

فه رهاد پیرپال: روانگه مرد ته رمه که شی ئیستا له ستۆکه لمه.

جه لال به رزنجی: روانگه شتیکی ئەوتوی جینه هیشت، بچینه وه سه ری.

مه مه د باوه کر: روانگه هه وه کۆچه ریکی به هاری بوو.

سه باح ره نجدهر: روانگه بیه کانی له داواکانیان نوێخواز بوون، له نووسینه کانیان نه خیر.

نازاد حه‌مه‌شه‌ریف: روانگه روانینیک بوو به‌ره‌و دو‌اوه نه‌ک به‌ره‌و دا‌ه‌اتوو.

محهمد ره‌نجاو: ته‌گه‌ر روانگه تا ئیستا مابن، ئیمه هه‌موومان تاوانبارین.

هاشم سه‌راج: روانگه شه‌پۆلیکی کینایه‌نامین بوو، هه‌رگیز توخنی جیهانی خوازه نه‌که‌وت.

ئیسماعیل به‌رنجی: روانگه لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی کوێرانه‌ی شیعی ۶۹ ی کۆمه‌له‌ شاعیریکی عه‌ره‌ب بوو.

سالار عوسمان: روانگه کۆمه‌له‌ ده‌نگیکی بی‌په‌یره‌و و پرۆگرام بوو.

به‌لام له هه‌مان کاتدا (دکتۆر عه‌لی تاهیر به‌رنجی) له نامه‌ی ماسته‌ره‌که‌ی خویدا (کاربگه‌ری روانگه له نوێگه‌ری شیعی کوردی) دا، که له سالی ۲۰۰۰ دا نووسیه‌تی و پێشکه‌شی به‌شی کوردی کۆلیژی زمانی زانکۆی سلێمانی کردوو، به‌پێرسیتیکی تیروته‌سه‌ل باس له روانگه و به‌یاننامه‌که‌ی و هۆکاره‌کانی ده‌رکه‌وتن و به‌یاننامه‌ی هاوشیوه‌ی له ته‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی و فارسی و دۆست و نه‌یارانی روانگه و هه‌موو ته‌وانه‌ ده‌کات، تای ته‌رازوو به‌لای دۆستانی روانگه‌دا ده‌شکینیته‌وه‌و و پێچه‌وانه‌ی ته‌و نووسه‌رانه‌ی پیشوو، زۆر به‌ بایه‌خه‌وه باس له روانگه و روانگه‌یه‌کان ده‌کات، بۆ نمونه له لاپه‌ره‌کانی (۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷) ی ته‌و نامه‌یه‌یدا، به‌رگه‌یه‌کی گه‌وره له روانگه و به‌یاننامه و به‌ره‌مه‌ی نووسه‌ر و شاعیرانی روانگه ده‌کات، وه‌لامی یه‌که‌یه‌که‌ی ته‌و نووسه‌ر و شاعیرانه ده‌داته‌وه، که له ژماره (۲) ی گوشاری وێران، په‌خنه‌ی توندیان له روانگه و روانگه‌یه‌کان گرتبوو، رای هه‌موویان په‌ته‌ده‌کاته‌وه و وای پیشان ده‌دات، هه‌موویان له بیروپراکانیان له باره‌ی روانگه‌وه، یان ورد نینه، یان زانستیانه و به‌ئینسافه‌وه نین، ته‌گینا روانگه شه‌پۆلیکی ته‌ده‌بی و رۆشنبیری پر به‌ره‌م و خاوه‌ن به‌رنامه و تا ئیستا زیندوو بووه و شتی زۆری پێشکه‌شی کتیبخانه‌ی ته‌ده‌بی کوردی کردوو.

به‌لام له راستیدا ته‌م تیروانینه‌ی دکتۆر عه‌لی سه‌یره، به‌تایبه‌ت که له کاریکی ته‌کادیمی و له ناوه‌ندیکی ته‌کادیمی وه‌کو زانکۆی سلێمانی پێشکه‌شی کردوو!! ئاخ‌ر ده‌بین له نامه‌یه‌کی ماسته‌ری وه‌هادا، ته‌وه‌ی له باره‌ی روانگه‌وه نووسراوه، هه‌مووی هه‌ر مه‌دح و سه‌نای

روانگه و بیرو به‌ره‌مه‌ی روانگه بێت و به‌پێچه‌وانه‌وه هێرشیکی توندی به‌ره‌رچدانه‌وه بکریته سه‌ر هه‌موو ته‌و نووسه‌ر و رۆشنبیرانه‌ی رای تایبه‌ت و پێچه‌وانه‌یان له باره‌ی روانگه‌وه هه‌یه و له ته‌نجامی خویندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی خوێیان بۆ روانگه پیتی گه‌یشتون؟! ئاخ‌ر ده‌بی کاری ئاده‌میزاد تا ته‌و راده‌یه به‌ پیرۆز بۆ پروانری و بیریته ته‌و پایه‌یه‌ی نه‌ک په‌خنه‌یه‌کی لی نه‌گیریت، به‌لکو هه‌موو په‌خنه‌یه‌کیش ده‌مکوت بکریته، که له باره‌وه‌ی نووسراو بێت!؟

له راستیدا من پێم وایه، روانگه ته‌و هه‌موو به‌رگه‌یه‌ی ناوێت و پێوستی به‌و هه‌موو پێداهه‌لگوتنه نییه، چونکه ناوێت فرسه‌ت له به‌رده‌م رۆشنبیرانی تر بفه‌وتینریت، نه‌هیتلریت که سه‌ر په‌خنه‌یه‌ک بگریته و نه‌هیتلریت که سه‌ر بیریکی پێچه‌وانه‌ی ته‌وان پێشکه‌ش بکات!! روانگه‌یه‌کان له کاتیکی دیاربکراودا کاری خوێیان کردوو، نووسه‌ر و شاعیر و رۆشنبیرانیش مافی خوێانه رای خوێیان له باره‌ی ته‌و کاره‌ی ته‌وان هه‌بیت، ئاخ‌ر ژیان وها ده‌چیته‌ پیش و ژیار و شارستانیه‌ت به‌وه به‌رده‌وامییان ده‌بیت.

ئه‌وانه‌ی رایان گۆری

فوائد قه‌ره‌داغی یه‌کیکه له‌و نووسه‌رانه‌ی زیاتر له باه‌تییکی له‌سه‌ر روانگه نووسیه‌وه، له هه‌مووشیان هه‌مان هه‌لوێستی له به‌رانبه‌ر روانگه‌وه نییه، ته‌وه‌تا له کاتیکدا، له وتاری (رێگای ته‌ده‌بی کوردایه‌تی، یا رێگه‌ی روانگه)، که له ژماره (۳) ی سالی ۱۹۷۱ ی رۆژنامه‌ی هاوکاری نووسیه‌یه‌تی، ده‌لێت: «کورد تا ئیستاش بۆیان ساغ نه‌بۆته‌وه، که ته‌و ئیتیه‌جهاه ته‌ده‌بیه‌ی به‌ روانگه ناویان ده‌رکردوو چین و چیان ته‌ویت؟! هۆی ته‌وه‌ش ته‌گه‌رپته‌وه بۆ ته‌وه‌ی شتیکی دیاربکراو نییه که راو بیرو و هه‌لوێست و ئامانجی ته‌و ئیتیه‌جهاه ده‌ستنیشان بکات به‌ ته‌واوی، ته‌نها سه‌رچاوه‌یه‌ک که هه‌بیت بانگه‌وازه‌که و ته‌و نووسین و چیرۆک و شیعرانه‌یه، که له لایه‌ن ته‌و ته‌دیب و شاعیرانه‌ی روانگه خوێیان له گوشار و رۆژنامه کوردیه‌کانا نووسراون، که له توپی ته‌و نووسینه‌دا گه‌لێک ناکوکی (تناقض) هه‌یه... ته‌نانه‌ت هه‌ندیجار یه‌کیکیان ته‌وی تر ده‌سپێته‌وه».

ههروهه ها له وتاری دووه مییدا (ئهدهب بۆ کۆی ئه نووسین)، که له ژماره (۵) ی رۆژی ۶/۲/۱۹۷۱ ی هه مان رۆژنامه ی هاوکاری نووسیویه تی ده لیت: «دیاره له م وتاره شدا مه به ستم روونکردنه وه ی هه ندی له که موکوپیه کانی ئه م کۆمه له ئه دیب و شاعیرانه به له کایه ی نووسین و مه به سستی به ره مه کانیاندا». ئیتر له شوینتی به په رته وازه بی بیر گله بیان لیده کات و ده نووسیت: «ئه دیب و شاعیره کانی سه ر به روانگه، که چه ند شتیکی ئه ده بی یه کی خستوون، له زۆر مه سه له ی ئه ده بیدا هیشتا رایان یه ک نییه، خو شیان ئه مه ناشارنه وه و ئه یلین. له رووی سیاسیشه وه هه ندیکیان هه ر هه یج پیوه ندیه کی سیاسی مه به ستم لیره دا پیوه ندی پارتایه تییه، چونکه سیاسی و پارتایه تی لای ئیمه تیکه لاو به یه کتر بووه نییه، هه ندیکی تر سه ر به هه ندی لایه نی جیا جیا و بگره دوژمن به یه کن، ههروهه که له رووی ئایدیۆلۆژی شه وه، خاوه نی یه ک ئایدیۆلۆژی پیشکه وتوو نین و له بهر تیشکی تیورییه کی زانراودا هه لۆیستی ئه ده بی وهر ناگرن». ههروهه ده نووسیت:

- «ئه م ئه دیب و شاعیرانه سه باره ت به وه ی خو یان له شوینی چینه یه تی ورده بوژروازی دان، ئه ده به که یان ئاراسته ی ژماره یه کی که م له رو شنبیرانی ورده بوژروازی ئه که ن، وه به کرده وه ئه ده به که یان له خزمه تی به شتیکی که م له ورده بوژروازییه کانه، ئه مه ش هه لۆیستیکی خو په رستیانه یه، که یه کیکه له سیفه ته کانی ورده بوژروازی». ... «هه ر له بهر ئه وه هۆیه ش که بوژروازینه، به سووکی ته ماشای ئاستی کۆمه لانی خه لکی له جووتیاران و کرێکاران ده که ن، تیکه لاو به کۆمه لانی خه لکی نابن و هاویه شی ژبانی کرێکاران و جووتیاران ناکه ن و له ناخی ئاوات و ئامانجه کانی ئه وانه وه، له قوولایی گیروگرفت و چه ره سه سه ریه کانی ژبانی ئه وانه وه ناتوانن بنووسن، ئه مه ش به ناچاری هه ر ئه ده به که یان له چوارچێوه ی ژبانی ئه و شوینانه دا ئه هیلا یته وه، که تیای ئه ژین، که بریتیه له شاره کان و هه ندی کۆر و شوین، که له شاره کانیشدا بریتیه له ورده بوژروازی».

- له شوینتیکی تر قه ره داغی، تیشک ده خاته سه ر ئه وه ی، ئه و نووسه رانه ی روانگه له بهر ئه وه ی ورده بوژروازن، تاکه په رستان و گیانی بیستی رای پیچه وانیه یان تیدا نییه و یه کیک شتیکی پیچه وانیه ی ئه وان بلن،

قه بوولی ناکه ن و به قسه ی توند و ناشیرین وه لامی ده ده نه وه، ده نووسیت: «ره خنه گرتن دوژمنی سه ره سه ختی گیانی تاکایه تی و خو خو بی ورده بوژروایه، چونکه ورده بوژروازی که ته نها خو ی به راست ئه زانی و ئه یه ویت له هه مسو کایه یه کدا چینه کانی تر دوا ی بکه ون، هه رگیز گوپرایه ل ناییت بۆ ره خنه، چ جای ئه وه ی ره خنه له خو ی بگرت و ئه و شته ی هه له ی تیا ئه کات، یا بلتین که موکوری تیا ئه بینی، خو ی دانی پیا بنیت و هه ول بدات باشتر به ره مه کانی بییتیته کایه وه. ئه م سیفه ته ورده بوژروازیانه گه لیک جار هه سستی پین ئه کريت له نووسینه انه دا، که بۆ وه لامدانه وه ی ئه و که سانه ئه نووسیت، که ره خنه یه ک له ئیتیجاهی روانگه ئه گرن، یا رایه کی به پیچه وانه ده رته برن، ئه وه تا هه رکه یه کیک ره خنه یه ک ئه گرت، یان رایه ک ده رته بریت، ته نها به وه ش وازناهیتریت، که چه ند که سیک دای ئه گرنه وه، به لکو له ناوه رۆکی وه لامه کانیشا هه لته چن و نیمچه شه رتیکی تیا ئه که ن و گه لیک تۆمه تی ترسی دوو فاقیی ئه ده نه پال، یا هه یج نه بی به گیل و گه وچ و ئاست نزم و یا کۆنه په رستی دانه نین، که ئه م ئسلویه له واقیعه دا خزمه تی روانگه ناکات و گه ر پیتی بزائن به لگه یه کی که موکورتیه له ئیتیجاهه که دا».

به لام هه ر فوناد قه ره داغی، هاتوو له ژماره (۵۲) ی رۆژی (۱۹۷۱/۱/۲) ی رۆژنامه ی هاوکاری به ناو نیشانی (روانگه و مه سه له ی کۆن و نو ی له ئه ده دا) و تاریکی دۆستانه ی بۆ روانگه نووسیوه، تیدا ده لتی: «سه ره له دانی ته ییاریکی وا، شایانی ستایش و پیا هه لوتونه، گه رچی له سه ره تای ژبان و ساوایی و ناکاملیشیدا بیت».

ئه وه ی روانگه کردی

بۆ ئه وه ی بابه ته که ی ئیمه وه ها نه که ویتته به رچاو، که ئه مه نه یاری روانگه یه و به ته واوه تی ره تی ده کاته وه، پیوستی زانستی وا ده خوازیت، تیشک بخه ینه سه ر خاله ئه رتیه کانی (روانگه) ش، وه کو بزاف و ره وتیکی نو ی له ئه ده بی کوردی، له وانه:

(۱) ئه وه ی روانگه کردی، بۆ یه که م جار بوو به یاننامه بۆ کاری ئه ده بی و ئه دای نووسه ران و ئاراسته ی بییری داهینانی ئه ده بی له ئه ده بی کوردیدا ده ر بکريت.

(۲) ئەو بەیاننامەيە بوو ھۆی دروستبوونی موجدەلەيەکی فیکری زۆر لە نیتوان شاعیر و نووسەر، بە ھەوی کەوا ھەندیکیان پالپشتییان لە روانگە کرد و ھەندیکي دیکە بە توندی لە دژی وەستانەو، بۆ نمونە چەندین وتار لە لایەن فازیل مەلا مەحمود و محەمەدی مەلا کەریم، یان لە نیتوان سامی شۆرش و ئەحمەد شەریف، یان لە نیتوان کاو و لەتیف ھەلمەت و نووسەرانی دیکەش، لە بارەي روانگە و سیاسەت کردن بە ئەدەب و ئەفکارەکانی روانگە گۆردرايەو و ھەریەکە و تیروانین و بیروپای خۆی لەسەر ئەو گرووپە دەخستە روو، ئەمە جگە لەو ھۆی حسین عارف و شېرکۆ بیکەس و کاکە مەم بۆتانی و غەیری ئەوانەش لە نووسەرانی روانگە بە توندی وەلامی ھەر پەخنەيەکیان دەدایەو، کە لەسەریان دەنووسرا.

(۳) بە ھۆی روانگەو دەرگای نووسین بەی ترس بۆ ھەموو ئەو نووسەر و شاعیرانە خرایە سەر پشت، کە بە فیکری مۆدێرنەي ئەوروپییەو کارتیکراو بوون و واقع و تاییین و یاسا و پێوەندییە کۆمەلایەتییەکان و تیورەکانی نووسینیان رەت دەکردهو، لەمەولا بە ئارەزووی خۆیان بنووسن و لە ھیچ شتیک نەسڵەمیتنەو، بەو ھوش ئاراستەيەکی نوێی لە کە لە پووری فیکری و ئەدەبی کوردی ھاتە پێش، کە پێشتر شتی و ھا نەدەکرا.

(۴) لەبەر ئەو فیکر و ھەلۆتستەي ھەیانبوو، نووسەران و شاعیرانی روانگە دژە ھەلۆتستییان لە لایەن گەلیک نووسەر و پۆشنبیری کوردی ھاو زمان و ھاوولاتی خۆیان بۆ درووستبوو، ھەندیک لە بیرو بەرھەمەکانیان رەتکرانەو و پەخنەي توندیان ئاراستە کرا، لە لای ھەندیکي دیکەش ھەو کارەکانیان نرخینراو لایەنگیریان بۆ دروستبوو.

(۵) نووسەرانی روانگە لە گەل ئەو ھۆی لە ھەموو شتیکیاندا قەبوولی جەماوەریکی زۆری پۆشنبیران نەبووین، بەلام چ خۆیان و چ شویتکەوتەکانیشیان، توانییان گەلیک فۆرمی ئەدەبی گرنگی و ھەو چیرۆکە شیعری و پۆمانە شیعری و پەخشانە شیعری و شیعری ئازادی نوێی زۆرجار خالی لە تەواوی یاساکانی کیش و سەروا بەرھەم بێن.

(۶) روانگە ئاراستەيەک بوو، توانی دەنگ بەرز بکاتەو بەلێ ھەم و بە لانی کەم چەند سالییک لە

گۆرەپانی ئەدەبی کوردستان ئامادەيی بێ، کە تا ئێستاش گەلیک مشتومر لەسەر بەرھەم و بیرو ھەلۆتستەکانی دروست دەبیت.

سەرچاوەکان:

(۱) حسین عارف، روانگە و یاران و نەیارانی، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی، ۲۰۰۵. کە شایانی باسە: ھەموو بابەتەکانی دۆست و نەیارانی روانگە، کە لە پۆژنامەي ھاوکاری و التاخي نووسیویانە و لیترە سوودمان لیترەگرتوون، لەو کتیبە وەرگیراون.

(۲) دکتۆر عەلی تاهیر بەرزنجی، کاریگەری روانگە لە نۆتگەری شیعری کوردی، سلیمانی، چاپخانەي چوارچرا، ۲۰۰۸.